

ΚΩΔ.8035

Παπαρουσιώτικοι αντίλαλοι

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου Παπαρουσιωτών Ευρυτανίας
Γραφεία: Κυκλάδων 86 Πετρούπολη 13231
Αρ. φύλλον 15 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2009

Πρόσκληση προς όλα τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου

Ο Σύλλογός μας σας προσκαλεί στην χειμερινή εκδήλωσή του την **Κυριακή 10 Ιανουαρίου 2010** στις **12 το μεσημέρι** στο κέντρο «**Ατταλος**» στο Πάρκο Ειρήνης στο Καματερό (έξοδος 6 στην Αττική Οδό).

Εκεί θα έχουμε τη δυνατότητα να συναντηθούμε, να κουβεντιάσουμε και να διασκεδάσουμε.

Σε καιρούς συσκοτισμένους με κενό νοημάτων θα κάνουμε το Παπαρούσι ζωοποιό κέντρο αναφοράς.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται σε όλους τους χωριανούς, φίλους και αναγνώστες μας καλές γιορτές και εντυχιωμένο το 2010

Το νέο καταστατικό του Συλλόγου μας

Με την επαναδραστηριοποίηση του Συλλόγου κρίθηκε αναγκαία η **μεταγλώττιση του καταστατικού (του 1976) από την αρχαϊζουσα στην ομιλούμενη γλώσσα και η προσαρμογή των διατάξεων στα σημερινά δεδομένα.** Αυτό δεν ήταν δυνατόν να γίνει άμεσα. Έπρεπε να γίνει πρώτα η **στοχοθέτηση της διαδικασίας αυτής.** Έτσι λοιπόν αφού συμβουλευθήκαμε ειδικούς, έπρεπε να ετοιμασθούν για τη διαδικασία τροποποίησης του καταστατικού τα εξής:

- Απόφαση Γενικής Συνέλευσης για το θέμα «Μεταγλώττιση - τροποποίηση - κωδικοποίηση του παρόντος καταστατικού.
- Νέο κωδικοποιημένο Καταστατικό σε 3 αντίγραφα, από τα οποία το ένα πρωτότυπο, υπογεγραμμένο από τον Πρόεδρο και Γενικό Γραμματέα και φέρων τη σφραγίδα του Συλλόγου.
- Επίσημο αντίγραφο του παλαιού καταστατικού.
- Αντίγραφο ή απόσπασμα πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης σε 3/πλούν, σφραγισμένο και υπογεγραμμένο από τον Πρόεδρο και τον Γενικό

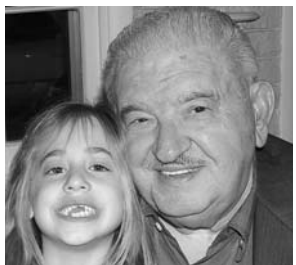
Γραμματέα του Συλλόγου.

- Πίνακας μελών του Διοικητικού Συμβουλίου σφραγισμένος και υπογεγραμμένος από τον Πρόεδρο και Γενικό Γραμματέα του Συλλόγου.
- Υποβολή στο Πρωτοδικείο Αθηνών μέσω Δικηγόρου.
- Απόφαση Δικαστηρίου για τα περαιτέρω.

Διενεργήθηκε καταστατική συνέλευση και λήφθηκε η απόφαση της μεταγλώττισης του καταστατικού και της αλλαγής μερικών διατάξεών του. Ξεκίνησε η συζήτηση με τον δικηγόρο και ειδικούς, κυρίως με τον κ. **Γιάννη Αγγελόπουλο** από τη Μερκάδα του Ν. Φθιώτιδας, ο οποίος πρόσφατα είχε εκτελέσει τη διαδικασία αυτή στον Σύλλογο του χωριού του. Κεντρικά σημεία του νέου καταστατικού είναι η **αλλαγή της επωνυμίας του Συλλόγου, η αύξηση της θητείας του Δ.Σ. σε 2 χρόνια και η δυνατότητα συμμετοχής στις εκλογές του Συλλόγου και μελών του που διαμένουν εκτός Αττικής.**

Συνέχεια στη σελ. 2

**Απεβίωσε ο ευεργέτης
του Συλλόγου
και του χωριού μας
Δημήτρης Μπαλατσιάς
(Πατέρας του Αντώνη,
τ. Αντ/δρου του Συλλόγου μας)**

Διαβάστε ...

- Το νέο εγκεκριμένο καταστατικό του Συλλόγου μας. σελ. 2-3
- Κοινωνικά & σχόλιο για το θάνατο που μας περιμένει σελ. 3
- Γυναικές του '40 σελ. 4-5
- Συνδρομές - Εισφορές σελ. 6
- Επιστολές που λάβαμε σελ. 6
- Σύλληψη ληστού

- από Παπαρουσιώτη σελ. 7
- Ανακύκλωση στο Δήμο Καρπενησίου σελ. 7
- Αρνητική κριτική για την ασφαλτόστρωση του δρόμου μας από τ. Βουλευτή σελ. 7
- Τι γράφουν για το Παπαρούσι σελ. 8
- Έργα και δραστηριότητες στο χωριό σελ. 8
- Αποτελέσματα εκλογών σελ. 8

Σημείωμα του εκδότη

Στην τρίχρονη πορεία του Συλλόγου μας, με συνέπεια τολμήσαμε καινοτόμα αλλά σεμνά βήματα για τη βελτίωση της συνολικής εικόνας του χωριού μας. Στην αρχή ήταν εκδηλη στα μάτια πολλών η αμφιβολία για την επιτυχία μας. Αυτή βεβαιωνόταν και από τα σχόλια κάποιων που έφθαναν στα αυτιά μας.

Ξεκινήσαμε με μηδενικό ταμείο. Εξ αιτίας της συνεχούς άρνησης των αρχών για χρηματοδότηση του έργου, αναγκαστήκαμε να καταφύγουμε στη διενέργεια εκδηλώσεων. Μία χειμερινή και μία καλοκαιρινή. Πετύχαμε με την προσωπική μας εργασία να εισρέουν στο ταμείο μικρά σχετικά ποσά (περίπου 1.500€) από την διεξαγωγή τους, **που θα ήταν μηδενικά αν δεν προσφέραμε διαρκή θελοντική εργασία για την προετοιμασία και την εκτέλεση των εκδηλώσεων.**

Από τις πρώτες συνεδριάσεις στοχεύσαμε στην αξιοποίηση του ετοιμορόπου κτιρίου «πρώην σπιτιού του παπά». Ήταν άμεση και καθοριστική ανάγκη η δημιουργία καφερείου, που είχε εκλείψει από ετών. Επίσης είναι αναντίρρητο γεγονός ότι ο τόπος θα μπορούσε να γίνει ελκυστικός, για όσους τον είχαν εγκαταλείψει, μόνο με την ύπαρξη κάποιου αξιοπρεπούς και πεντακάθαρου ξενώνα. **Σήμερα η πατροπαράδοτη φιλοξενία είναι αξία σε κρίση.** Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ενισχύσουμε την ανάγκη συνεύρεσης των χωριανών και ανταλλαγής απόψεων σε ένα κατεξοχήν ουδέτερο χώρο, όπως από αιώνες έχει καθιερωθεί.

Ο χώρος του υπάρχοντος σπιτιού του παπά έδειξε εξ αρχής ότι ήταν ο ιδανικός. Αφού μας παραχωρήθηκε το κτίριο εκδόθηκε η σχετική άδεια και ο συγχωριανός μας κ. **Κατεργάρης** ανέλαβε την στερέωση της βάσης του μικρού κτιρίου. Για να αντεπεξέλθουμε στα έξοδα τότε εκδώσαμε ημερολόγια. Το αποτέλεσμα ήταν εκπληκτικό. **Στον πρώτο χρόνο στερεώθηκε ο ξενώνας μας και ξεχρεώσαμε τον εργολάβο.**

Την δεύτερη χρονιά συνεχίσαμε

σταθερά την επισκευή των τοιχίων και την τοποθέτηση σκεπής. Οι εκδηλώσεις και τα ημερολόγια κάλυψαν τις αρχικές δαπάνες. **Τότε εμφανίσθηκαν προς μεγάλη ανακούφιση μας ευγενείς πατριώτες που με προσχαρώση έστειλαν γενναιόδωρα χρηματικά ποσά.** Έτσι την τρίτη χρονιά έγινε η

εσωτερική διαμόρφωση του κτιρίου και δημιουργήθηκε ένα περιμετρικό δοκάρι για ενίσχυση της στήριξης του κτιρίου. **Και πάλι στηριχθήκαμε στις εκδηλώσεις και τα νέα ημερολόγια που αγοράσθηκαν όχι μόνο από χωριανούς αλλά και από πολλούς φίλους που τους άρεσαν, συγκινήθηκαν για το σκοπό που υπηρετούσε η έκδοσή τους και θέλησαν να συνεισφέρουν.** Είναι πια πολλοί αυτοί που παρακολουθούν την εξέλιξη του έργου και προσδοκούν την ολοκλήρωσή του.

Φέτος ήρθε η σειρά της διαμόρφωσης του περιβάλλοντος χώρου στο οριοθετημένο οικόπεδο. **Διαμορφώθηκε ο κατωφερής και γεμάτος θάμνους, δέντρα και θάτα χώρος σε επίπεδα (πατωσιές) και δημιουργήθηκε ο απαραίτητος δόχος.** Και εδώ τα ημερολόγια προσδοκούμε να βοηθήσουν στο έργο μας και εσάς να τα δεχθείτε σαν την ελάχιστη υποχρέωση όλων μας για την πρόοδο του χωριού μας. Παράκλησή μας να τα δώσετε και σε άλλους. **Φροντίσαμε να έχουν ξεχωριστά μηνύματα για ενδοσκόπηση και σπάνιες φωτογραφίες που συγκινούν για να διακοσμήσουν ευχάριστα την επιφάνεια που θα τα φιλοξενεί.**

Και να είστε σίγουροι πως με την τυποποίηση του εθελοντισμού μας και την συνέχισή του από άλλους πολλά δύσκολα έργα και δραστηριότητες θα γίνουν στο Παπαρούσι. Και τότε όλοι θα καμαρώνουμε.

Το νέο εγκεκριμένο καταστατικό του Συλλόγου μας

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

Προσκομίσθηκαν από τον Δικηγόρο όλα τα ζητηθέντα στοιχεία στο Πρωτοδικείο Αθηνών για να εκδικασθεί και να εγκριθεί η ισχύς του. Μετά από 2 συνεχείς αναβολές που δεν εξαρτώνταν από εμάς εκδικάστηκε, τηρήθηκαν τα σχετικά για την τυπική ισχύ του και μένει τώρα να συγκληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του η γενική συνέλευση, η οποία ορίζεται στις **25 Απριλίου 2010, λόγω της εορτής του Πάσχα στις 4 Απριλίου. Έτσι διαψεύδονται όσοι τόσο καιρό τώρα διέδιδαν ότι ο Σύλλογος είναι παράνομος και δεν έχει καταστατικό.** Επειδή δε παντοτινός στόχος μας είναι η διαφάνεια, παραθέτουμε το ισχύον πια καταστατικό για να είμαστε όλοι ενήμεροι και να γίνουμε πιο ενεργά μέλη του χωριού μας για το καλό της κοινωνίας μας.

ΙΔΡΥΣΗ - ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΔΡΑ - ΣΚΟΠΟΣ

Άρθρο 1ο
Ιδρύεται σωματείο με την επωνυμία «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΠΑΡΟΥΣΙΩΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ», με έδρα την ΑΘΗΝΑ.

Άρθρο 2ο

Σκοπός του Συλλόγου είναι η σύνδεση των απανταχού ευρισκομένων Παπαρουσιωτών, με ειδικότερες επιδιώξεις:

(α) Τη συντήρηση του δεσμού και την ανάπτυξη και διατήρηση του ενδιαφέροντος των μελών του για τη γενέτειρά τους, Παπαρούσι Ευρυτανίας.

(β) Την ανάπτυξη της συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ των καταγόμενων από το Παπαρούσι, σε κάθε θεμιτό πεδίο δράσης.

(γ) Την υποβοήθηση των εκάστοτε Κοινοτικών, Εκκλησιαστικών και λοιπών Αρχών του Παπαρουσίου, για την εκτέλεση στο χωριό αυτό κοινωφελών έργων, που συμβάλουν στην πολιτιστική, αθλητική, τουριστική και περιβαλλοντική ανάπτυξη της περιοχής, και

(δ) Τη δημιουργία στο Παπαρούσι πολιτιστικού κέντρου, βιβλιοθήκης και τη συγκέντρωση και διαφύλαξη του σχετικού με το Παπαρούσι λαογραφικών και ιστορικού υλικού, προς το σκοπό διατήρησης της παράδοσώς του χωριού.

(ε) Τη παροχή κάθε δυνατής υλικής υποστήριξης προς τα μέλη που έχουν ανάγκη λόγω ασθενείας, αναπηρίας κ.λ.π.

Άρθρο 3ο

Μέσα για την επίτευξη του σκοπού του Συλλόγου είναι:

(α) Η παρακολούθηση, μελέτη και προβολή των προβλημάτων που ενδιαφέρουν κάθε φορά την Κοινότητα Παπαρουσίου και η ενεργή συμβολή του στην επίλυσή τους.

(β) Η έκδοση περιοδικού τύπου ή εφημερίδας, η δημιουργία ιστοσελίδας του Συλλόγου στο διαδίκτυο κ.λ.π., για την ενημέρωση, διευκόλυνση και εξυπηρέτηση των απανταχού ευρισκομένων μελών.

(γ) Ο προγραμματισμός και η οργάνωση εκδρομών, διαλέξεων, συγκεντρώσεων και άλλων εκδηλώσεων.

(δ) Ο προγραμματισμός και η οργάνωση εορτών και συνεστιάσεων.

(ε) Η συμμετοχή σε συνδέσμους ή ομοσπονδίες Σωματείων που επιδιώκουν συναφείς σκοπούς.

(στ) Κάθε άλλο νόμιμο μέσο που θα υιοθετούσε η Γενική Συνέλευση ή το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου.

ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΜΕΛΩΝ - ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ

Άρθρο 4ο
Μέλη του Συλλόγου δύνανται να εγγράφονται όσοι κατάγονται από το Παπαρούσι, ανεξάρτητα από φύλο, έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους και δεν στερήθηκαν του δικαιώματος της ελεύθερης ίδρυσης ενώσεων προσώπων.

Επίσης οι κατέχοντες ακίνητη περιουσία στο Παπαρούσι έχουν δικαίωμα εγγραφής στο Σύλλογο.

Οι σύζυγοι και οι κατόντες των ανωτέρω θεωρούνται και αυτοί ως καταγόμενοι από το Παπαρούσι

Άρθρο 5ο

Τα μέλη του Συλλόγου διακρίνονται:

(α) Σε τακτικά, όπου και αν διαμένουν, και

(β) Σε επίτιμα, δηλαδή όσα έχουν προσφέρει εξαιρετικές υπηρεσίες στο Σύλλογο ή αποδεδειγμένα τίμησαν το ΠΑΠΑΡΟΥΣΙ ή το Σύλλογο ΠΑΠΑΡΟΥΣΙΩΤΩΝ.

Άρθρο 6ο

Η εγγραφή κάποιου ως τακτικού μέλους του Συλλόγου γίνεται μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και εφόσον προηγηθεί έγγραφη αίτηση. Σε περίπτωση τυχόν απορριπτικής απόφασης, επιτρέπεται η προσφυγή του υποψηφίου μέλους στην πρώτη χρονικά τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, η οποία αποφασίζει οριστικά επί του θέματος. Τα επίτιμα μέλη ανακηρύσσονται μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου και απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου. Κάθε μέλος δικαιούται να αποχωρήσει οποιαδήποτε στιγμή το θελήσει από το Σύλλογο. Η αποχώρηση πάντως ισχύει επίσημα για το Σύλλογο από το τέλος του έτους κατά το οποίο συνέβη.

Άρθρο 7ο

Τα τακτικά μέλη του Συλλόγου έχουν το δικαίωμα:

(α) Να παίρνουν μέρος στις Γενικές Συνελεύσεις, να συζητούν και να εισηγούνται για κάθε θέμα που βρίσκεται μέσα στις γενικότερες επιδιώξεις του Συλλόγου.

(β) Να ασκούν κριτική και να ελέγχουν τις πράξεις του Διοικητικού Συμβουλίου

(γ) Να παρίστανται κατά τις αρχαιρεσίες, να εκλέγουν ή να εκλέγονται και να ασκούν γενικά όλα τα δικαιώματα που παρέχονται σε αυτά από τις περί Σωματείων κλπ διατάξεις του Νόμου

ΔΩΡΗΤΕΣ - ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Άρθρο 9ο

Τα πρόσωπα που προσφέρουν ή κληροδοτούν στο Σύλλογο χρηματική ή άλλη περιουσία, ανακηρύσσονται σε δωρητές μεν, εφόσον αυτή είναι αξίας τουλάχιστον 500€, σε ευεργέτες δε, εφόσον αυτή είναι αξίας τουλάχιστον 3.000€.

Πρόσωπα, τέλος, που προσφέρουν ή κληροδοτούν στο Σύλλογο περιουσία μεγαλύτερης των 10.000€ ανακηρύσσονται μεγάλοι ευεργέτες.

Στους ευεργέτες και στους μεγάλους ευεργέτες χορηγούνται - στους ίδιους ή στις οικογένειές τους - διπλώματα τιμής, εικόνες δε των μεγάλων ευεργετών αναρτώνται στην αίθουσα του Συλλόγου.

Με πρωτοβουλία, επίσης, του Διοικητικού Συμβουλίου και σε συνεννόηση με τις τοπικές αρχές του Παπαρουσίου, εντοχίζονται μαρμάρι-

νες πλάκες με τα ονόματα των μεγάλων ή απλών ευεργετών σε περίοπτο χώρο των έργων, για την εκτέλεση των οποίων αυτοί συνέβαλαν. Πέραν αυτών, οι μεγάλοι ευεργέτες και οι ευεργέτες ανακηρύσσονται αυτοδικαία και επίτιμα μέλη του Συλλόγου.

ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Άρθρο 10ο

Πόροι του Συλλόγου είναι:

(α) Τα δικαιώματα εγγραφής και οι συνδρομές των μελών,

(β) Οι εισπράξεις από την οργάνωση εορτών, συνεστιάσεων, εκδρομών, λαχειοφόρων αγορών ή άλλων εκδηλώσεων.

(γ) Οι διάφορες δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες και επιχορηγήσεις προερχόμενες από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, και

(δ) με πρόστιμα που τυχόν επιβάλλονται σε βάρους μελών του Συλλόγου.

Το δικαίωμα - εγγραφής και το ύψος της ετήσιας συνδρομής των μελών καθορίζονται, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Ειδικά για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2007 ορίζεται το μεν δικαίωμα εγγραφής σε 10€, η δε συνδρομή σε 10€ κατ' έτος. Τα ποσά αυτά αναπροσαρμόζονται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης μετά από εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου. Το διαχειριστικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Ο προϋπολογισμός, ο ισολογισμός και ο απολογισμός του Συλλόγου συντάσσονται για χρονική περίοδο ενός ημερολογιακού έτους.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Άρθρο 11ο

Οι αρχαιρεσίες για την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και της Ελεγκτικής Επιτροπής διεξάγονται κάθε δεύτερο έτος, κατά την Τακτική Γενική Συνέλευση που συνέρχεται, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, το Μάρτιο ή τον Αύγουστο του έτους αυτού στην έδρα του Συλλόγου ή στο Παπαρούσι. Οι αρχαιρεσίες διενεργούνται με ψηφοδέλτια και με μυστική ψηφοφορία υπό την εποπτεία τριμελούς Εφορευτικής Επιτροπής που αναδεικνύεται για το συγκεκριμένο σκοπό από τη Γενική Συνέλευση. Τα μέλη που διαμένουν εκτός της έδρας του Συλλόγου δύνανται να ψηφίζουν με τηλεμοιότυπο (FAX) ή σε ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) κ.λ.π. με ειδικότερη διαδικασία που καθορίζει το Δ.Σ. του Συλλόγου. Οι υποψήφιοι ανακηρύσσονται από την Εφορευτική Επιτροπή μέχρι την ώρα έναρξης της ψηφοφορίας.

Οι αρχαιρεσίες γίνονται με βάση εκλογικό κατάλογο των εν ενεργεία τακτικών μελών, συνταγμένο σε δύο αντίγραφα και υπογεγραμμένο από το Διοικητικό Συμβούλιο. Ο κατάλογος αυτός πρέπει να τίθεται στη διάθεση των μελών του Συλλόγου για έλεγχο των εγγεγραμμένων εις αυτόν μελών επί 15 τουλάχιστον ημέρες προ της ημέρας των αρχαιρεσιών. Το δικαίωμα του «εκλέγειν» έχουν τα τακτικά μέλη, όπου κι αν διαμένουν, που έχουν προηγουμένως εκπληρώσει τις ταμειακές τους υποχρεώσεις προς το Σύλλογο.

Το δικαίωμα του «εκλέγεσθαι» έχουν μόνο τα τακτικά μέλη που διαμένουν στην περιφέρεια του νομού Αττικής και που έχουν προηγουμένως εκπληρώσει τις ταμειακές τους υποχρεώσεις προς το Σύλλογο. Και

το μεν δικαίωμα του «εκλέγειν» ανήκει στα τακτικά μέλη που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή πριν από (1) τουλάχιστον μήνα, το δε δικαίωμα του «εκλέγεσθαι» ανήκει στα τακτικά μέλη που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή πριν από δώδεκα (12) μήνες.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 12ο

Τη Γενική Συνέλευση απαρτίζουν τα τακτικά μέλη που έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις προς το Σύλλογο.

Η Γενική Συνέλευση συγκαλείται και συνέρχεται, ως τακτική μεν υποχρεωτικά μέσα στο μήνα Μάρτιο ή Αύγουστο κάθε έτους, ως έκτακτη δε όταν το αποφασίσει το Διοικητικό Συμβούλιο ή όταν το ζητήσει η Ελεγκτική Επιτροπή ή είκοσι (20) τουλάχιστον των τακτικών μελών του Συλλόγου.

Η Γενική Συνέλευση δύνανται να πραγματοποιείται και εκτός της έδρας του Συλλόγου και συγκαλείται, μετά από εντολή του Διοικητικού Συμβουλίου, από τον Πρόεδρο αυτού, μετά από προσκλήσεις (ή ανακοινώσεις στην εφημερίδα του Συλλόγου ή σχετικά καταχώριση στην ιστοσελίδα αυτού) που στέλνονται στα μέλη του Συλλόγου είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν την ημερομηνία σύγκλησης της Γενικής Συνέλευσης. Στις προσκλήσεις αυτές πρέπει απαραίτητα να αναγράφονται, αν η συνέλευση είναι τακτική ή έκτακτη, ο τόπος, η ημέρα και η ώρα διεξαγωγής και τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Αιτήσεις της Ελεγκτικής Επιτροπής ή των μελών του Συλλόγου για τη σύγκληση έκτακτης Γενικής Συνέλευσης πρέπει αμέσως να ικανοποιούνται από το Διοικητικό Συμβούλιο και ο χρόνος που θα μεσολαβεί από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού αιτήματος μέχρι την ημέρα σύγκλησης της Γενικής Συνέλευσης πρέπει να μην είναι μεγαλύτερος των 30 ημερών.

Άρθρο 13ο

Η Γενική Συνέλευση θεωρείται ότι βρίσκεται σε απαρτία όταν παρευρίσκονται σε περισσότερα των τακτικών και ταμειακών εντάξει μελών, ίσος με το 1/2 τουλάχιστον του αριθμού των μελών που διαμένουν στο Νομό Αττικής. Σε περίπτωση ελλείψεως απαρτίας η Γενική Συνέλευση επαναλαμβάνεται χωρίς άλλη ειδοποίηση την ίδια μέρα και ώρα και στον ίδιο τόπο, την αμέσως επόμενη εβδομάδα, οπότε θεωρείται ότι βρίσκεται σε απαρτία ανεξάρτητα από τον αριθμό των παρευρισκομένων μελών. Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται πάντοτε με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών, εκτός από την περίπτωση τροποποίησης του καταστατικού ή διάλυσης του Συλλόγου, οπότε ισχύουν όσα ορίζονται στο άρθρο 29 του παρόντος Καταστατικού.

Άρθρο 14ο

Στη Γενική Συνέλευση προΐσταται ο αναδεικνυόμενος από αυτήν Πρόεδρος. Έργο του Προέδρου είναι να διευθύνει τις εργασίες της Συνέλευσης και να λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο για την τήρηση της τάξεως και ευκοσμίας κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης. Συζήτηση επί ζητημάτων που δεν είναι εγγεγραμμένα στην ημερήσια διάταξη δεν επιτρέπεται, εκτός αν το αποφασίσει η Γενική Συνέλευση και πάντως πρέπει αυτό να γίνεται μετά την εξάντληση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης.

Τα υπόλοιπα άρθρα του Καταστατικού στο επόμενο φύλλο.

Συνδρομές - Εισφορές

Εδωσαν:

Από 1.000€: Βλασόπουλος Παν. (Δώρο εκδήλωσης 16-8-2009).

Από 150€: Κατεργάρης Κώστας, Ντανάς Ν. Κώστας, Καλύβα Μαγδαληνή.

Από 100€: Γιαννούλης Ηλίας, Τσιμπάση Πόπη, Μανδραγώνης Γιώργ.

Από 110€: Τσώνος Γιώργος
Από 50€: Μαριώτης Σπύρος & Καρναβάς Γιώργος, Τίκας Φαίδων, Ντανάς Κ. Γιώργος, Λάππας Παναγιώτης, Κουφαλιώτης Γιώργος, Πατσιούρα Αρχοντούλα, Δημόπουλος Κ. Γιάννης, Παπούλιας Σεραφείμ.

Από 35€: Σκεντέρης Γιώργος, Γιώργος Κ. Ντανάς (αγορά ηλεκτρολογικού πίνακα για το κτίριο του μικρού Ξενώνα).

Από 30€: Ντανά Π. Ειρήνη, Παπαδοπούλου Μάρθα, Μάκκας Γιάννης.

Από 20€: Δίπλα Ελένη, Γιαννοπού-

λου Βασιλική, Μητρόπουλος Γιώργος, Γκόνης Νικόλαος, Κουγιαγκάς Αθανάσιος, Σουλδάτος Στέφανος, Μουτόπουλος Παναγιώτης, Παπούλια Βασιλική.

Από 10€: Λέβας Γιώργος, Νέτου Ελένη, Χειμαριώτης Ευστάθιος, Ρεντούμη Μαρία, Ζουγρής Απόστολος, Σκόρδος Μάρκος, Χαλκιά Βάσω, Κλειτσάκη Μαρία, Καρρά Ελευθερία, Τσέλου Γεωργία, Τσέλος Αθανάσιος, Χαρτοφύλαξ Ηλίας, Κυρίτση Φρόσω, Ευαγγελάτου Πέπη, Δαρμής Αντώνιος, Ασημακόπουλος Σάκης, Μπατσογιάννης Σπύρος, Νικητόπουλος Σταύρος, Μπαλτά Αγγελική, Σίδερης Σωτήριος, Μήτσιος Αλέξανδρος, Ιγγλέζος Γιώργος, Παπαπαναγιώτου Βασίλειος, Μήτσης Ευάγγελος, Ντομάρα Τριάδα, Κλάπας Κώστας, Λάππα Ιουλία, Μπαλαχάμη Ελένη, Κακούρας Σεραφείμ, Γιαν-

νόπουλος Θανάσης, Καλύβα Μαγδαληνή, Παπασπύρου Αλκιβιάδης, Σιορόκος Βασίλης, Λαμπρινοπούλου Ευγενία, Δημόπουλος Αθ. Ιωάννης, Κατσάνος Σπύρος, Δατσέρης Ιωάννης, Βορίλας Αντρέας, Μελπίδης Κων/νος, Ασημακόπουλος Ασημάκης, Μαυρίδου Έλλη, Βλαστός Μιχαήλ, Κοτταράς Γεώργιος, Θεοδωράκης Μιχαήλ, Γιαννακός Δημήτριος, Παπαγεωργίου Αθανάσιος, Αλεξόπουλος Βασίλης, Δημόπουλος Γιάννης, Σιατερλή Διαμάντω, Μπολούσος Κων/νος, Βαμβούνη Χαϊδεμένη, Παπαχρήστου Χρήστος, Αδαμόπουλος Κων/νος, Παπαδόπουλος Χρήστος, Πλατής Νίκος, Χωριανόπουλος Κώστας, Σκύρλα Φωτεινή, Μίχου-Αναστασοπούλου Αγγελική, Συνοδινός Παναγιώτης, Αχιλλόπουλος Βασίλ. **Και 200\$:** Παπαδόπουλος Κίμων, Δημήτρης και Γιάννης.

Λίγα λόγια για το θάνατο από τον γέροντα Παΐσιο

...Όταν παύει να αντιμετωπίζει κανείς τα πράγματα κοσμικά ο άνθρωπος δεν είναι δυνατόν να παρηγορηθεί αληθινά αν δεν πιστέψει στον Θεό και στην αληθινή ζωή, την μετά θάνατον, την αιώνια.

Ο άνθρωπος στην πραγματικότητα δεν πεθαίνει. Ο θάνατος είναι απλώς μετάβαση από την μια ζωή στην άλλη. Είναι ένας αποχωρισμός για ένα μικρό διάστημα. Όπως, όταν πάει κάποιος, ας υποθέσουμε, στο εξωτερικό για ένα χρόνο, οι δικόι του στενοχωριούνται, γιατί θα τον αποχωρισθούν για ένα χρόνο, ή αν λείψει δέκα χρόνια, έχουν στενοχώρια για τον αποχωρισμό των δέκα χρόνων, έτσι πρέπει να βλέπουν και τον αποχωρισμό από τα αγαπημένα τους πρόσωπα με τον θάνατο.

Πονάει φυσικά κανείς για τον θάνατο κάποιου συγγενικού του προσώπου, αλλά χρειάζεται πνευματική αντιμετώπιση. Πόσες φορές λ.χ. θα τον έβλεπε εδώ στην γη; Κάθε μήνα; Να σκεφθεί ότι εκεί θα τον βλέπει συνέχεια.

- Γέροντα, μερικοί δεν πιστεύουν ότι υπάρχει κόλαση και Παράδεισος.

- Δεν πιστεύουν ότι υπάρχει κόλαση και Παράδεισος; Πώς είναι δυνατόν οι νεκροί να μείνουν στην ανυπαρξία, αφού είναι ψυχές; Ο Θεός είναι αθάνατος και ο άνθρωπος είναι κατά χάριν αθάνατος. Επομένως αθάνατος θα είναι και στην κόλαση. **Ύστερα τον Παράδεισο και την κόλαση τα ζει η ψυχή μας σε ένα θαμνό και από αυτήν την ζωή, ανάλογα με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται.** Όταν κάποιος έχει τύψεις συνειδήσεως και νιώθει φόβο, ταραχή, άγχος, απελπισία, ή είναι κυριευμένος από μίσος, από φθόνο κ.λ.π., τότε ζει την κόλαση. Ενώ, όταν μέσα του υπάρχει αγάπη, χαρά ειρήνη, πραότητα, καλοσύνη κ.λ.π., τότε ζει τον Παράδεισο. **Όλη η βάση είναι η ψυχή, γιατί αυτή είναι που αισθάνεται και την χαρά και τον πόνο.** Να, πήγαινε σε

έναν πεθαμένο και περ του τα πιο ευχάριστα πράγματα, λ.χ. «ήρθε ο αδελφός σου από την Αμερική» κ.λ.π., δεν θα καταλάβει τίποτε. Αν του σπάσεις τα χέρια, τα πόδια, πάλι δεν θα καταλάβει. Επομένως η ψυχή είναι που αισθάνεται. Αυτά όλα δεν τους προβληματίζουν; Ή, ας υποθέσουμε, βλέπεις ένα ωραίο, ένα ευχάριστο όνειρο, χαιρέσαι, χτυπάει γλυκά η καρδιά σου και δεν θέλεις να τελειώσει. Ξυπνάς και στενοχωριέσαι, γιατί ξύπνησες. Ή βλέπεις ένα άσχημο όνειρο, ότι έπεσες λ.χ. και έσπασες τα πόδια σου, και υποφέρεις, κλάεις. Από την αγωνία σου ξυπνάς με δάκρυα στα μάτια, βλέπεις ότι δεν έπαθες τίποτε, και λες: «Ευτυχώς όνειρο ήταν!». Δηλαδή συμμετέχει η ψυχή. Από ένα άσχημο όνειρο υποφέρει κανείς περισσότερο από ό,τι στην πραγματικότητα, όπως και ο άρρωστος υποφέρει πιο πολύ τη νύχτα απ' ό,τι την ημέρα. **Έτσι και όταν πεθάνει ο άνθρωπος, αν πάει στην κόλαση, θα είναι πιο οδυνηρό. Σκεφθείτε να ζει κανείς ένα αιώνιο εφιαλτικό όνειρο και να βασανίζεται αιώνια!** Εδώ δεν μπορείς να αντέξεις για λίγα λεπτά ένα άσχημο όνειρο, άντε τώρα αιώνια - Θεός φυλάξει - να είσαι μέσα στην θλίψη. Γι' αυτό καλύτερα να μην πάμε στην κόλαση. Εσείς τι λέτε:

- Τόσον καιρό, Γέροντα, κάνουμε αγώνα να μην πάμε στην κόλαση. Λέτε εκεί να καταλήξουμε;

- Αν δεν έχουμε μυαλό, εκεί θα πάμε. **Εγώ εύχομαι ή όλοι στον Παράδεισο ή κανένας στην κόλαση... Καλά δεν λέω: Είναι πολύ βαρύ μετά από όσα έκανε ο Θεός για μας τους ανθρώπους, να πάμε στην κόλαση και να Τον λυπήσουμε.** Ο Θεός να φυλάξει, όχι μόνον άνθρωπος, αλλά ούτε πουλί να μην πάει στην κόλαση. **Ο Καλός Θεός ας μας δώσει καλή μετάνοια, για να μας βρει ο θάνατος σε καλή πνευματική κατάσταση και να αποκατασταθούμε στην Ουράνια Βασιλεία Του. Αμήν.»**

Όσοι χωριανοί και φίλοι του Συλλόγου θέλουν να προσφέρουν δώ-

ρα για τη λαχειοφόρο αγορά της εκδήλωσης στις 10 Ιανουαρίου 2010, ας επικοινωνήσουν στα τηλέφωνα 210-5018876 και 6936179981.

Κοινωνικά

Ανταποκρίσεις χωριανών μας

► Ο Δημήτρης

Μπαλατσιάς,

απεβίωσε στις 21-9-09 στις 9.00 το πρωί, από καρδιακή προσβολή στο σπίτι του στο Charlotte, N.C. Ήταν ο μεγαλύτερος από τα αδέρφια του και σχεδόν 82 ετών. Ήρθε στις

ΗΠΑ από το Παπαρούσι το 1955, αφού επέζησε από τα βάσανα και τις δοκιμασίες του Ιταλογερμανικού πολέμου στην Ελλάδα, και διώνοντας τη φυλακή στον εμφύλιο πόλεμο που ακολούθησε με το κομμουνιστικό αντάρτικο. Κατάφερε και επέζησε του πολέμου και έζησε μια από τις πιο σπουδαίες στιγμές της ζωής του το 1958 όταν έγινε Αμερικανός πολίτης και στη συνέχεια ένας επιτυχημένος επιχειρηματίας. Έζησε με την γυναίκα του **Αγγελική Καραγκούνη** 53 χρόνια. Απέκτησαν 4 παιδιά (**Αντώνης, Νίκος, Θεοδώρα και Γιάννης**), 5 εγγόνια και πολυάριθμα ανήψια και συγγενείς στην Ελλάδα, στις ΗΠΑ, Ευρώπη, Αυστραλία και αλλού.

(Από ΗΠΑ Αν. Μπαλατσιάς)

► «Στις 10-10-09 απεβίωσε η **Ανθούλα Ψύλλα-Μανδραγώνη**, αδελφή του Δημήτρη Μανδραγώνη. Εργάστηκε με τον άνδρα της Χριστόφορο για πολλά χρόνια στην Κωνσταντινούπολη. Απέκτησε μια κόρη την Άννα.»

«Στις 15-10-09

απεβίωσε στο Παπαρούσι ο **Δημήτρης**

Νικολακόπουλος,

ετών 78, σύζυγος της Βούλας Νικολακοπούλου-Λαίνη και πατέρας του Γεωργίου και του Κώστα.

(Από Παπαρούσι Γ. Μανδραγώνης)

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στους συγγενείς των χωριανών μας που έφυγαν και ευχόμαστε καλή ανάπαυση της ψυχής τους.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ
5^η ΧΛΜ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ-ΛΑΜΙΑΣ
ΤΗΛ.: 22370.24360 ΚΙΝ.: 6977.996230

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ
“ΤΣΩΝΟΣ”®
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΘ/ΔΑΣ • Τ.Κ. 35 017
Τηλ. 22360 31221 & 22360 31000 • Κιν. 6974 106567

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
3 etem s.a ΠΟΡΤΕΣ - ΠΑΡΑΘΥΡΑ
Σοφοώνης Κων/νος
ΠΟΤΑΜΟΥΛΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ
ΤΗΛ: 26410 - 41237 - 41213
ΚΙΝ: 6977 - 615744

Καταθέσεις λογαριασμών: Στην Ε.Ε. GR59 0110 1830 0000 1833 7906 574 ΕΤΗΝ GRAA
Στην Αμερική και Αυστραλία ΕΤΗΝ GRAA - 183/379065-74 **Στην Ελλάδα: Εθνική 183/379065-74**
Εμπορική Τράπεζα (στην Ελλάδα) IBAN: GR03 0120 0390 0000 0006 3412 384 με αριθ. λογ. 63412384

Το 1940 η Ελλάδα ξεκίνησε να γράψει νέες σελίδες δόξας και θριάμβου, και σ' αυτή την νέα εποποιία του Ελληνισμού η γυναίκα, η Ελληνίδα, δεν έμεινε αμέτοχη αλλά μπήκε δυναμικά στον τιτάριο αγώνα και η ιστορία της επιφύλαξε νέες σελίδες δόξας και μεγαλείου. Γιατί στις κακοτράχαλες εκείνες αετοκορφές της Πίνδου βλάστησε καινούργια γενιά ηρωίδων που έγραψαν με τη θυσία τους το έπος του 40. Πάνω στα χιονοσκεπέστα βουνά πάλευαν ηρωικά και μεγαλόψυχα οι Ελληνίδες κρατούσαν φρουρά στα υψώματα της καρτερίας, με την πίστη στο Θεό και τις παρακλήσεις στη Παναγία Μητέρα. Πίσω από τους ήρωες στρατιώτες ακολουθούσε η στρατιά των σεμνών γυναικών που κατά τον ποιητή: «έκαναν τις βελόνες τους σπαθιά» και παραμερίζοντας κάθε φόβο και δειλία, με γενναίο φρόνημα κι ατσάλνια καρδιά όδευαν απρόσκλητες στο θάνατο και στη φωτιά του πολέμου. Αυτές φορτώθηκαν ψωμί, πολεμοφόδια και υγειονομικό υλικό κι άλλοτε νηστικές κι άλλοτε παγωμένες, μα πάντα χαμογελώντας τράβηξαν ίσα προς την κορφή του χρέους.

Οι γυναίκες του 40 Μακεδόνισσες και Ηπειρώτισσες στάθηκαν υπέρμαχοι Στρατηγού και παλλάδες του καιρού τους, που ντρόπιασαν το στρατηγικό χειμώνα, κι αναδείχθηκαν ηρωίδες της νίκης. Σκληροτράχηλες κι αγωνιστικές ορθώθηκαν πρόσωπο με πρόσωπο στη μοίρα και την ιστορία και πήραν μεγάλο μερίδιο τόσο στις θυσίες όσο και στη δόξα.

Η κήρυξη λοιπόν του πολέμου βρήκε τις Ελληνίδες να επιδίδονται με ιερή mania στο πλέξιμο. Κάθε πόντος και μια σκέψη για τους αγωνιστές της Πίνδου. Χωρίς καμιά κρατική χορήγηση με μόνη κινητήρια δύναμη την αγάπη και τη φιλοπατρία, τα προκομμένα χέρια της γριάς, της νιας, της φτωχής χωριάτισσας και της μεγαλοκυράς των πόλεων εργάζονταν ακατάπαυστα για να ντύσουν ζεστά το στρατό. Ένας λαός ολόκληρος αντιπαρέτασε έτσι το ψυχικό του μεγαλείο, το ήθος και το φρόνημά του στα μηχανικά μέσα και την υλική υπεροχή του εχθρού και με το πύρωμα της καρδιάς του έγραψε το θαυμαστό Έπος του '40.

Σαν αντήχησε το πρωί της 28ης Οκτωβρίου η κραυγή πόλεμος, πόλεμος οι ορεισίβιες χωρικές της Πίνδου δεν πανικοβλήθηκαν. Χρόνια είχαμε μάθει να κονταροχτυπιόμαστε με τα στοιχεία της φύσης, να τα δαμάζουν, να τα κυριαρχούν στα ψηλά κι αγέρωχα βουνά και τώρα η αγριάδα των θράχων, που μόνο εκείνες γνώριζαν σπιθαμή προς σπιθαμή την κάθε κακοτοπιά τους, θα γίνονταν σύμμαχος τρανός ενάντια στον εισβολέα. Στην οριακή εκείνη στιγμή του Έθνους, που οι αξίες της ζωής, και της ελευθερίας δοκιμάζονταν, έδειξαν όλο το μεγαλείο της πίστης και του ψυχισμού τους κι όντας άοπλες, απλοϊκές κι απροετοίμαστες για πόλεμο, έδωκαν το μέτρο της αγωνιστικότητας του λαού μας. Κι ήταν το δικό τους θάρρος που θέρειε τα παλληκάρια

και έκανε να κραυγάζουν: «Μπροστά όλο μπροστά...!» Γι αυτό και η μορφή τους χαρακτήριζε αδρά στη μνήμη και τις μαρτυρίες των αγωνιστών του 40. Ο Αργύρης Μπαλατσός στο «Ημερολόγιο Πολέμου» μαρτυρεί: «Σήμερα σκοτώθηκαν 2 παιδιά του συντάγματος και αυτό μάνιασε περισσότερο τους στρατιώτες. Φώναζαν εμπρός για τη Ρώμη. Ο θάνατος αυτός αντί να μας δειλιάσει μας έδωσε περισσότερα φτερά για να κυνηγήσουμε τους Ιταλούς. Συνάντησα γυναίκες που κουβαλούσαν πυρομαχικά. Μία ήταν 88 ετών. Μια μου είπε ότι κλειδώσε το μικρό της σε μια καλύβα για να έρθει και να δοθηθεί στο στρατό. Το βράδυ είδα μια γριούλα να κρατά δύο μικρά και η μητέρα τους να ζυ-

Ομάδα γυναικών σε διάλειμμα από το άνοιγμα χιονισμένου δρόμου

μώνει ψωμί για το στρατό με το φως δύο κεριών που είχε μέσα σε ένα ποτήρι. Τα χιόνια, ο πάγος, το τρομερό κρύο δεν φαινόταν να τις τρώμαζε. Όλες γεμάτες χαρά ήθελαν να προσφέρουν στο στρατό. Αλήθεια γυναίκες θαύμα!»

Πολύμορφη υπήρξε πραγματικά η συμβολή των ηρωίδων γυναικών στο έπος του 40 στην Πίνδο και δεν τις σταματούσε οποιαδήποτε θυσία μπροστά στον υπέρτατο σκοπό την αναχαίτιση του εισβολέα και την προέλαση του στρατού μας. Ο κ. Παπαγιαννόπουλος αυτόπτης μάρτυρας αναφέρει τα εξής: «Οι νικηταί προχώρούσαν, καθώς έφτασαν στον ποταμό Βογιούσα και είδαν οι ατρόμητες γυναίκες της Πίνδου πως το απότομο ρέμα εμπόδιζε

τους σκαπανείς στη δουλειά τους, έκανα αυθόρμητα κάτι, που ξανάγινε ύστερα στον Καλαμά και στο Δρίνο, μπήκαν οι ίδιες μέσα στα νερά και, πιασμένες σφικτά από τους ώμους, σχημάτισαν πρόχωμα που ανέκοψε την ορμή του ποταμού κι έτσι ευκόλυε τους γεφυροποιούς!»

Όμως ποιες ήταν αυτές οι ηρωίδες για τις οποίες όλοι μιλάνε με θαυμασμό, αλλά τόσο αόριστα κι ανώνυμα; Η φιλόλογος κ. Αθηνά Τζινίκου - Κακούλη τις αναζήτησε πραγματοποιώντας ευλαβικό οδοιπορικό στα ξεχασμένα και δυσπρόσιτα ύψη των χωριών τους, έμαθε πως πολλές απ' αυτές, οι περισσότερες, πέρασαν στην αιωνιότητα, όμως συνάντησε κι αρκετές, νέες τότε, θαλερές γερόντισσες τώρα με πρόσωπα ηλιοκαμένα σαν την ψημένη γη με βαθυαυλάκωτα μέτωπα και καθαίο βλέμμα όμοια αγνές κι ωραίες όπως η πανέμορφη βουνίσια φύση που τις έθρεψε. Συζήτησε μαζί τους και μας μετέφερε τα λόγια τους στο ωραίο της βιβλίο «Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΣΑ ΣΤΟ ΘΡΥΛΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ», απ' όπου αντλούμε τα στοιχεία μας, και μας τονίζει: - Μένουν εκεί ριζωμένες στα αιματόβρεχτα χώματά τους, ίδιες Βιγλατόρισσες, Ακρίταινες και Μάνες της

Γυναίκες

γκρεμούς, όπου μουλάρι δεν τους πατούσε. Και να βρέχει ασταμάτητα, Πάγοι, χιόνια, σκοτεινιά και κακό. Κι η ανάσα μας να κολλάει παγωμένα τα μαντήλια στα πρόσωπα. Και τα νύχια στα χέρια να τσουζούνε και να πονάνε. Τα πόδια ξυλιασμένα, ηρησμένα από τον πάγο. Έπρεπε να τρέξουμε στο χρέος. Ο στρατός χωρίς πυρομαχικά, ήταν με κομμένα τα χέρια.»

Η Αγαϊά Τασιοπούλου ανέφερε επίσης: «Είχα τότε δυο κοριτσάκια, ένα τριών χρονών και τ' άλλο οκτώ μηνών. Η πατρίδα κινδύνευε, όλοι κινδυνεύαμε. Τα μικρά θα κοιτούσα; Μόλις ξημέρωνε, ρωτούσαμε: -Βάρεσε η καμπάνα για το στρατό; Τότε άφηνα τα δυο κορτσουδία μου, σε μια γειτόνισσα κι έτρεχα να φορτωθώ τα πυρομαχικά για το στρατό. Είχαμε και ζώα, αλλά αυτά δεκατίζονταν. Οι ουρές και οι χαιίτες τους έπιαναν πάγο. Γλιστρούσαν και τσακίζονταν στις κοφτερές πέτρες. Τότε παίρναμε εμείς τα κασόνια στην πλάτη μας. Τα τσαρούχια ξεσχιζονταν. Οι πατούσες κοκκάλωναν. Δεν τις ορίζαμε. Τα χέρια το ίδιο. Απ' την ανάσα, πάγωνε το μαντήλι στα μάγουλα. Κι όλο πηγαίναμε με την ελπίδα πως η Παναγιά δεν θα μας αφήσει. Γυρνούσαμε νύχτα μετά από τρεις ημέρες με πρη-

ρωμισύνης. Είναι αυτές που τότε σήκωσαν τις ελπίδες του έθνους κι απροσμέτρητα απλές και ταπεινές αναδείχθηκαν ανείπωτα μεγάλες, προσφέροντας στις επόμενες γενιές μοναδικά πρότυπα ζωής. Τις άκουσα να διηγούνται με κοφτό δωρικό λόγο τις προσωπικές τους ιστορίες: Πώς τραβούσανε μπροστά, γιατί μπροστίτερα κι από το στρατό πήγαινε η Παναγιά, την έβλεπαν οι στρατιώτες και όλοι. Εκείνη μας πήγαινε από νίκη σε νίκη και μας έδινε κουράγιο κι αντοχή. Η Παναγιά πήγαινε μπροστά κι εμείς την ακολουθούσαμε...»

Η Μαγδαληνή Ζυγούρα στο χωριό Βουχώρινα της επαρχίας Βοΐου κατέθεσε στις αναμνήσεις της: «Σκαρφάλωναμε άκρια-άκρια σε

σμένα τα πόδια. Τα κοριτσάκια μου ανατρόμαζαν. Αγρίευε το πρόσωπο από το δρόμο, τον αέρα και το ξενύχτισμα. Την άλλη μέρα κρατούσα εγώ τα παιδιά της γειτόνισσας να πάει κι εκείνη κι έπειτα πάλι από την αρχή...»

Η Αγορίτσα Μάγιοι συμπλήρωσε: -«Στον πόλεμο όλες οι γυναίκες του χωριού τρέξαμε για βοήθεια. Δε λογαριάζαμε τίποτα. Κινδυνεύαμε να πεθάνουμε και κανέναν φόβο δεν μας σταματούσε. Οι αποστολές κρατούσαν μέρες και νύχτες συνεχώς. Ούτε ύπνος, ούτε φαΐ. Μια φορά κάναμε 5 μέρες να ρθούμε πίσω. Φύγαμε με βροχή. Το γύρισε σε παγωνιά. Μία συγχωριανή μας είχε γίνει μούσκεμα ως το κόκκαλο κι έπειτα πάγωσε πάνω στο μουλάρι.

ΤΟΥ '40

Γράφει η Ιωάννα Κατσούλα

Ήταν σαν πετρωμένη. Τρόμαζες να την κοιτάς. Μόνο μια ανάσα είχε ανθρώπινη. Όταν καναν καιρό φτάσαμε στο χωριό, την παραχώσαμε ως το λαιμό στην κοπριά για μέρες. Έτσι τη γλιτώσαμε κι έζησε. Δεν έχουν λόγια εκείνα τα πάθια μας. Αλλά χαλάλι. Ήταν για την πατρίδα.

Στο χωριό Κριμίνη, επειδή ήταν απόμακρα από το μέτωπο οι γυναίκες σύσσωμες δώσανε τη μάχη των μετόπισθεν, όπως την περιγράφει ωραϊότατα στις αναμνήσεις της η γερώντισσα **Θωμαή Κουλούσια**: «Τη χρονιά εκείνη ο χειμώνας ήταν βαρύς. Ο στρατός δεν είχε να πολεμήσει μόνο τους εχθρούς, αλλά και τα χιόνια. Εμείς, εδώ μόλις κηρύχθηκε ο πόλεμος, πέσαμε στη δουλειά. **Μαζέψαμε μαλλί αδειάσαμε ακόμα και τα στρώματα, το ζεματίσαμε, το ξάναμε, το κλώσαμε και νυχτερεύοντας πλέκαμε σκουφιά, φανέλλες και πουλόβερ για τα παιδιά να μην τα νικήσει το κρύο. Οι φούρνοι πάλι μέρα νύχτα έκαιγαν. Κι έπειτα φορτωμένες πλεχτά, ψωμιά συν δυο, συν τρεις τα φέρναμε στο ξωκλήσι του Αη-Γιώργη του Βουχωρίνας απ' όπου γυναίκες από άλλα χωριά τα πήγαιναν στο μέτωπο. Όλες οι χωριανές είχαν κάμει μηχανάκι τα χέρια κι έβαλαν φτερά στα πόδια.** Θαρρούσαμε πως όλα εκείνα τα παιδιά που πολεμούσαν ήταν δικά μας παιδιά.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε και την **Ευδοξία Βαφειάδου** από την Καβάλα. Για 30 χρόνια υπήρξε Δ/ντρια του Εθνικού Ορφανοτροφείου Θηλέων Καβάλας. Κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν Γερμανοί και Βούλγαροι επιδίδονταν σε ανήκουστες αγριότητες κι ο στρατός μετά την κατάρρευση του μετώπου εγκατέλειπε την Καβάλα, η Ευδοξία τότε ήρθε και παρουσιάστηκε στον υπεύθυνο της ναυτικής μοίρας Έλληνα Αξιωματικό και με πολύ συγκινητικά λόγια, ζωγραφίζοντας την πείνα, τις κακουχίες την ατίμωση που θα περιμέναμε τα κορίτσια του ορφανοτροφείου, τον έπεισε να τα πάρει μαζί του. Έπειτα τα ανέβασε η ίδια πάνω στο θωρηκτό και τα συνόδεψε η ίδια. Αποβιβάστηκαν στη Χαλκίδα. Μόνη, χωρίς πόρους, χωρίς στήριγμα στοιβάζε τα παιδιά το βράδυ εκείνο στο σχολείο και προσευχήθηκε θερμά να βοηθήσει ο Θεός τα βήματά της. Και πράγματι σε λίγες μέρες εγκαθίστασε τα ορφανά κορίτσια στην Αθήνα, όπου και πάλι η Θεία Πρόνοια δεν τα άφησε να πεθάνουν από την πείνα, μέχρι την χαρούμενη μέρα της απελευθέρωσης που ξαναγύρισαν στην Καβάλα. Η Ακαδημία Αθηνών την τίμησε με το βραβείο αρετής και αυτοθυσίας.

Την **ενσάρκωση όμως της τυφερότητας, της στοργής και της αγάπης προς τον πολεμένο συνάνθρωπο αποτελεί η αδελφή νοσοκόμος, που όταν προσφέρει το έργο της εθελοντικά, αποκτά μια άλλη καταξίωση.** Όλο το μεγαλείο της αδελφής νοσοκόμου, του ΕΕΣ κυ-

ρίως φανερώθηκε στον πόλεμο του 40 οπότε οι αδελφές αναδειχθηκαν πραγματικά σύμβολα εποποιίας. Τις αποκαλούσαν τότε λευκές αγγέλους κι ας ήταν γήινα υπαρκτά όντα, που γλιστρούσαν διακριτικά ανάμεσα στον πόνο τα βογητά και την κοσμοχαλασιά, γλυκές και ψυχραιμες για να σταθούν στο προσκεφάλι του πληγωμένου στρατιώτη. Δεν τις φόβιζε η φρίκη του θανάτου, που απ' ολούθε τις έζωνε. Με μόνο όπλο το θάρρος και την αυταπάτηση που τους χάριζε η προσήλωση στο χρέος ορμούσαν στη φωτιά του μετώπου, χύνονταν στα άγρα πελάγη, πρόσφεραν τη ψυχή τους, την αγάπη τους αλλά και το αίμα τους για ό,τι πίστευαν και ότι υπηρετούσαν.

Η **Ανθή Αμπαζή**, διευθύνουσα της σχολής νοσοκόμων του Ε.Ε.Σ. το 1940 τοποθετήθηκε στο Κέντρο διακομιδής τραυματιών στο Αμύνταιο, στις αναμνήσεις της κατέγραψε: «Φθάσαμε με το σιδηρόδρομο στο Αμύνταιο μια ομάδα αδελφών με επικεφαλής εμένα. Προσαρτηθήκαμε αμέσως στο νοσοκομείο και αρχίσαμε να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας. Τα χιόνια, ο άνεμος και η παγωνιά ήταν κάτι το απερίγραπτο. **Μια κουταλιά σούπας πάγωνε, ώπου να τη φέρουμε στο στόμα μας και τα δάκρυα γίνονταν κρύσταλλα στα μάτια μας, όταν θγαίναμε έξω στον αέρα.** Εγκατασταθήκαμε σε ένα σαραβαλιασμένο σπίτι, στο οποίο ανεβίαιτοι με ανεμόσκαλα, ενώ οι γιατροί κοιμόταν όπου τύχαινε, ακόμα και σε αχυρώνες. Αρχίσαμε να στήνουμε σκηνές και μέσα σ' αυτές τακτοποιούσαμε τους τραυματίες. Τόση ήταν η παγωνιά, που οι οδηγοί των αυτοκινήτων δεν μπορούσαν να πιάσουν το τιμόνι, όμως το φοβερό εκείνο πήγαινε - έλα δεν σταματούσε. Ήταν πολλοί οι πληγωμένοι... Μείναμε εκεί ως την άνοιξη του 41 τότε πήραμε διαταγή να κατεβούμε στην Ελασσόνα... Σήμερα μετά τόσα χρόνια μια ερώτηση κάνω στον εαυτό μου: Μα έγιναν όλα αυτά σ' αλήθεια;»

Η **Αναστασία Κραμνή**, από την Αμμόχωστο της Κύπρου, το 1940 βρέθηκε εθελόντρια Αδελφή στο Νοσοκομείο της Κορυτσάς. Μέσα από τις αναμνήσεις της, ένα γεγονός της έμεινε ζωντανό όλα αυτά τα χρόνια:

Ήταν αρχές Απριλίου που ο γενναίος και δαφνοστεφής στρατός μας πήρε διαταγή οπισθοχωρήσεως. Ο αρχίατρος διέταξε να μεταφερθούν όλοι οι βαρέως τραυματίες σε μια ορισμένη **πέτρινα του νοσοκομείου, διότι δεν μπορούσε να γίνει η μετακίνησή τους η οποία κρίθηκε επικίνδυνη για τη ζωή τους.** Θα έμειναν όλοι αυτοί εδώ στο Νοσοκομείο της Κορυτσάς. Το πρωί τα αυτοκίνητα, φορητά, ασθενοφόρα, οι αδελφές, οι ιατροί, οι νοσοκόμοι, και το άλλο προσωπικό όλοι επί ποδός, εκτελούσαμε σαν ρομπότ τις διαταγές. Πριν φύγουμε πήγα να αποχαιρετίσω όλους αυτούς τους βαρέως τραυματίες που φρόντιζα όλες τις ημέρες να τους πα-

δυό λόγια να τους τονώσω. Με διέκοψαν οι λυγμοί ενός τραυματία από την Κρήτη. Τον πλησίασα. Είχε χειρουργηθεί τα ξημερώματα της ίδιας ημέρας. Κρατούσε στα χέρια του μια φωτογραφία της γυναίκας του και των δύο παιδιών του. **-Αχ! Αδελφή, μου είπε. Δεν θα ξαναδώ την οικογένειά μου στην Κρήτη! Τα λόγια του τόσο μου σπάρξαν την καρδιά, που από πέτρα να ήταν θα λύγιζε. Τα δάκρυά μου θόλωσαν τα μάτια. Βγήκα έξω. Ησυχία. Βλέπω ένα αυτοκίνητο που φόρτωνε κουβέρτες, χάρτινα κιβώτια γεμάτα φαρμακευτικό υλικό και τροφές. Κανείς δεν ήταν κοντά στο φορητό. Πήρα ένα κιβώτιο και μια κουβέρτα και ανέβηκα επάνω.**

Γυναίκες βοηθούν στη διάνοιξη δρόμου στην Πίνδο

Έκανα πως ταχτοποιούσα τα υλικά, αλλά στην πραγματικότητα σχημάτισα ένα κενό χώρο μεταξύ των κιβωτίων όπου έστρωσα την κουβέρτα. Πήγα στο θάλαμο. Αρπάξα τον εγχειρισμένο τραυματία, τον φορτώθηκα στην πλάτη, τον ανέβασα στο φορητό και τον σκέπασα καλά με άλλες κουβέρτες. Τακτοποίησα το υλικό έτσι που να τον κρύβει. Ήξερα ότι κινδύνευα, διότι παρήκουσα τις διαταγές και ήξερα ότι κινδύνευα να περάσω στρατοδικείο για αυτή την παράβαση μου. Δεν φοβήθηκα. Σε λίγο η φάλαγγα ξεκίνησε την πορεία οπισθοχωρήσεως. Ήταν μια πορεία βασανιστική. Μόλις φθάσαμε στο σιδηροδρομικό σταθμό Φαρσάλων, τα γερμανικά στούκας έριχναν βόμβες σαν βροχή. Τα οχήματα της φάλαγγας σταμάτησαν κι όσοι μπορούσαν έτρεχαν να προφυλαχθούν στα χωράφια. Έτρεξα στο αυτοκίνητο, που είχα κρύψει τον τραυματία. Ευτυχώς δεν τον είχα κτυπήσει οι βόμβες. Τον κατέβασα και κούτσα-κούτσα τον τράβηξα σε ένα χαντάκι κοντά στο δρόμο, σε ένα εικονοστάσι. Όπου προσενηθήκαμε με θέρη. Εν τω μεταξύ τα στούκας συνέχιζαν τον άγριο βομβαρδισμό. Σε μια στιγμή μου λείει ο τραυματίας. **-Αδελφή, το πόδι μου τρέχει αίματα. Γέμισε η αρβύλα. Είχε ανοίξει το τραύμα του. Ήταν επόμενο μετά τέτοια ταλαιπωρία. Με ένα κρητικό μαχαιράκι δικό του έκοψα το ένδυμά του και κόβοντας την ποδιά μου τον έκανα έναν πειστικό επίδεσμο. Το μαχαιράκι αυτό μου το έκανε δώρο και το θεωρώ σπουδαίο ενθύμιο. Κάποτε τα γερμανικά αεροπλάνα έφυγαν. Ξαναμαζευτήκαμε πήγαμε στο σταθμό κι αφού τακτοποίησαν τον τραυματία σε κάποιο βαγόνι αποσύρθηκαν στα καθήκοντά μου. Όταν φτάσαμε στην Αθήνα έχασα τον τραυματία. Εγώ τοποθετήθηκα στη Ριζάρειο Σχολή που είχε μετατραπεί σε στρατιωτικό νοσοκομείο. Εκεί κάποια μέρα συνάντησα τον Μητροπολίτη Κίτρους ο οποίος μοίραζε αναμνηστικά**

δώρα και σήματα ηθικών αμοιβών στα παλικάρια μας. Ο Σεβασμιώτατος σκεκόταν μπροστά στο κρεβάτι ενός ασθενούς, ο οποίος μόλις με είδε να περνά άρχισε να φωνάζει: **-Αδελφή, Αδελφή! Δεν κατάλαβα ότι απευθυνόταν σε μένα. Ένας νοσοκόμος με σταμάτησε. Γύρισα τότε και βλέπω τον Κρητικό τραυματία που είχα μεταφέρει από την Κορυτσά και που τον είχα χάσει. Είχε ανοίξει τα χέρια και με δάκρυα στα μάτια με κοίταζε. Του έδωσα το χέρι να τον χαιρετήσω. Το τράβηξε και το καταφιλούσε λέγοντας στον Επίσκοπο: **-Σ' αυτήν την αδελφή χρωστάω τη ζωή μου. Σ' αυτήν πρέπει να δοθεί ο χρυσός σταυρός ανδρείας και όχι σε μένα, που****

έκανα απλώς το καθήκον μου προς την πατρίδα. Στην αδελφή αυτή που με κίνδυνο της ζωής της ανάμεσα στις βόμβες με έσωσε κουβαλώντας με σχεδόν στους ώμους της! Τότε ο τραυματίας έβγαλε το χρυσό σταυρό που του είχε απονεμηθεί από τον Μητροπολίτη και ενώπιον όλων τον καρφίτωσε στο φρεμά μου. Γιατί δεν φορούσα ποδιά. Την μετέβαλα σε λουρίδες επιδέσμου για να του σταματήσω την αιμορραγία του στα αναχώματα των Φαρσάλων και έκτοτε δεν μπόρεσα να αποκτήσω άλλη. Βαθύτατα συγκινημένος ο Μητροπολίτης του έδωσε έναν άλλο σταυρό και με συνεχάρη θερμώς. Ο σταυρός εκείνος έγραφε: **«Εν τούτω νίκα».** Μετά από λίγες ημέρες ο τραυματίας του αλβανικού μετώπου έγινε καλά και επέστρεψε στην Κρήτη κοντά στην οικογένειά του.

Ελληνίδες του έπους του 40. Μάνες γυναίκες των ορεινών χωριών της Ηπείρου και της Μακεδονίας, αδελφές Νοσοκόμες, εθελόντριες αδελφές, όλες όσες κράτησαν την αγκαλιά για τους σακατεμένους της θυσίας, αλλά κι άλλες όπως οι μοναχές λιώσανε στα γόνατα για την Πατρίδα, άλλες πλέξαν, δουλέψανε κακουχήθηκαν, τραγούδησαν, αντιστάθηκαν στον πειρασμό της απελπισίας και του φόβου. Όλες οι Ελληνίδες όσες αγαπήσανε την πατρίδα εκείνη τη δύσκολη εποχή και δώσανε με τη καρδιά τους δυναμικά το παρόν, συνέβαλαν αποφασιστικά στη μεγάλη νίκη που με τη βοήθεια της Παναγίας κατόρθωσε να γράψει η Ελλάδα πάνω στις βουνοκορφές της Πίνδου.

Όταν σκέπτομαι τους γονείς μου, θυμάμαι το χωριό μου, αλίμονο αν ξεχάσω το ένα από τα δυο.

Επιστολές που λάβαμε και στείλαμε

✓ Από τους κ. **Κίμωνα, Δημήτρη και Γιάννη Παπαδόπουλο** με 200 \$ για το Ταμείο μας.

✓ Από τον ιστορικό ερευνητή-συγγραφέα κ. **Δημήτρη Φαλλή**: «Κύριε Δ/ντά, λαβαίνω την εφημερίδα σας από το πρώτο φύλλο ως τα σήμερα και τη διαβάζω κάθε φορά με πολύ ενδιαφέρον. Τη βρίσκω κάθε φορά πιο καλή και πιο βελτιωμένη. Η ποικιλία των άρθρων της με γραπτά που αφορούν την με «πάθος» προσπάθειά σας, όχι μονάχα για την πολιτιστική ανάπτυξη του όμορφου και ιστορικού χωριού σας, το Παπαρούσι, αλλά και για την ανάδειξή του ως το πρώτο και ομορφότερο ευρυτανικό χωριό! Ακούραστα και σεις και τα μέλη του Δ.Σ. δεν χάνετε ευκαιρία που να μην αξιοποιείται προς όφελος του χωριού και των κατοίκων του. Οι καταπληκτικές συγκεντρώσεις και συνεντεύξεις στην Αθήνα, οι ωραίες γιορτές και εκδηλώσεις στο Παπαρούσι, η ακαταπρόνοη παρουσίαση – προσπάθειά σας για τη δημιουργία ενός καλού ξενώνα, η πρωτότυπη παρουσίαση του ημερολογίου κάθε χρονιάς με ενδιαφέροντα θέματα, και τέλος, οι ωραίες φωτογραφίες που ενδιαφέρουν όχι μονάχα τους Παπαρουσιώτες, αλλά και τους απανταχού Ευρυτάνες.

Αιτία όμως αυτής της επιστολής μου, δεν είναι τόσο τα παραπάνω που σας γράφω, αλλά το τελευταίο φύλλο (φ. 14, Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2009), που μου άρεσε περισσότερο και το διάβασα χωρίς διακοπή! Και γίνομαι πιο συγκεκριμένος: Ωραίες οι καλοκαιρινές εκδηλώσεις σας και ωραία η περιγραφή τους. Αλλά το άρθρο «Το μαρτύριο του Αγίου Χρυσοστόμου...», το «Καλαντζήδες-Γανωτήδες...» και «Η Παναγία της Εντατικής: Μια ξεχωριστή εμπειρία», αυτά, ήταν το κάτι άλλο στην εφημερίδα σας για μένα.

Αξίζει ο κόπος και πιάνουν τόπο στις καρδιές μας, τέτοια άρθρα να δημοσιεύονται σε κάθε φύλλο. Εύγε σας και καλή δύναμη στο δύσκολο έργο σας.»

✓ Από τον Βουλευτή μας κ. **Ηλία Καρανίκα** τον εξής χαιρετισμό «Συμπατριώτες και συμπατριώτισσες με ένα μεγάλο ευχαριστώ από τα βάθη της

καρδιάς μου και με τη δύναμη που μου δίνει η αγάπη και η αποδοχή σας, σας δηλώνω ότι η εκλογή μου στο αξίωμα του Βουλευτή, του εκπροσώπου σας στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, όχι μόνο δε με εφesusχάζει, αλλά αντίθετα μου επιβάλλει να εργαστώ συλλογικά και επίμονα, ώστε να διασφαλισω θεσμικά και αποτελεσματικά την αιεφόρο αναπτυξιακή πορεία της Ευρυτανίας. Ο τόπος δεν αντέχει την απάθεια και την εσωστρέφεια. Δεν αντέχει αρνήσεις, διαιρέσεις και ταλαντεύσεις. Έχει ανάγκη από τη δική σας συμμετοχή και τη συμβολή σας σε καθαρές και στέρεες λύσεις. Φίλες και φίλοι συμπατριώτες, αυτή η κυβερνητική αλλαγή ταυτίζεται με την ελπιδοφόρα προοπτική της Ευρυτανίας. Η υπερηφάνεια μας για τον τόπο μας πρέπει να γίνει και υπερηφάνεια της Ευρυτανίας για τα παιδιά της, για κάθε έναν από εμάς. Η Ευρυτανία που προοδεύει και πρωταγωνιστεί είναι στόχος εφικτός. Οι συνθήκες μιας νέας αναπτυξιακής πορείας για την ανασυγκρότηση της Ελλάδας αποτελούν το κατάλληλο περιβάλλον, ώστε ο τόπος μας, με ισχυρή και έγκυρη παρουσία στη Βουλή, να σταθεί με αυτοπεποίθηση απέναντι στις νέες προκλήσεις και να κερδίσει τη θέση που του αξίζει. **Σας καλώ όλους να εργαστούμε με πάθος για την Ευρυτανία που οραματιζόμαστε».**

✓ Από τον κ. **Μουτόπουλο Παναγιώτη** συστημένη επιστολή με 20€ για τη συνδρομή του 2008 και 2009. Μας συγκίνησε η συνέπειά του στο Σύλλογο.

Στείλαμε επιστολές στους: **Μαρία Ντανά-Χαραλαμπί, Βαγγέλη Ντανά, Δημήτρη Ντανά, Γιώργο και Γιαννούλα Κατεργάρη, Σπύρο Καλύβα, Δημήτρη Παπαζέκο, Κίμωνα Παπαδόπουλο, ιατρό κ. Νίκο Μάτσα, Ανδρέα Γουριώτη, Πάυλο και Κώστα Κοκορώνη, και Αλεξάνδρα Μανδραγώνη** στο Αγρίνιο, στις οποίες ενημερώνουμε για την εξέλιξη των έργων του ξενώνα μας και τους στέλνουμε ημερολόγια του Συλλόγου μας.

Η ηλεκτρονική μας αλληλογραφία (e-mail)

To Whom It May Concern:

My father officially died on September 21, 2009 at approximately 9:00 AM of a heart attack at his residence in Charlotte, North Carolina. He was the eldest brother in his family of seven (7) siblings, and approximately 82 years of age. He came to the United States from Paparousi, Evrytania, Greece in 1955 surviving the trials and tribulations of Italian/Nazi occupation during WWII, and an ensuing bloody seven (7) year Civil War in Greece, being held as a prisoner of war during the communist insurgencies, where he finally escaped with his life and the lives of his immediate family and loved ones. One of the great honors of his life was when he became a US Citizen in 1958, being a proud American and successful business entrepreneur ever since. He is survived by his wife of 53 years, Aggeliki Karagounis Balatsias (Angela Karras Ballas), four (4) children (Antonios / Anthony, Nikolaos / Nick, Theodora / Teresa, and Yianni / John), and five (5) grand children, three (3) sisters, and numerous nieces, nephews, and relatives in Greece, the United States, Europe, Australia, and elsewhere.

Dear Antonis,
Please accept my condolences and deepest sympathy on the loss of your father. Since he was a proud American, I am sure he was proud for your achievements and career in the US. He should also be proud for your participation in the Board of the Association.

I wish you remember him in good memories.
Best regards,
Stefanos Souldatos

Thank you, **Anthony Ballas**

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Εσώρουχα - Καλτσόν Κάλτσες - Νυχτικά
Πιτζάμες - Εποχικά είδη
Αθ. Καρπενησιώτη 14 Καρπενήσι
Τηλέφωνο & fax: 22370-80650

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. & ΚΕΦΑΛΑ Χ. Ο.Ε.

Γ. ΚΟΝΔΥΛΗ 5 ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
Tel. - Fax 22370 25196

ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

Πολιτικός Μηχανικός Τ. Ε.
mob.: 6974 451709
e-mail: info@xantzopoulos.gr

Αγία Σκέπη

Την 28η του μηνός Οκτωβρίου εορτάζουμε την ανάμνηση της Σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της πάντοτε και κατ' εξαίρετο τρόπο

σκεπάζει το ευσεβές μας έθνος, όπως κάποτε σκέπαζε την Βασιλίδα των πόλεων.

Κάποτε που γινόταν αγρυπνία στην αγία Σορό (ήταν ένα ξύλινο κιβώτιο μέσα στο οποίο φυλάσσονταν η Τιμία Ζώνη, η Τιμία Εσθήτα και το Μαφόριον της Υπεραγίας Θεοτόκου) που βρισκόταν στο ναό της Παναγίας των Βλαχερνών, πήγε εκεί και ο μακάριος Ανδρέας ο δια Χριστόν σαλός κάνοντας κατά την συνήθειά του. Μαζί του ήταν ο μαθητής του Επιφάνιος και ένας υπηρέτης του Επιφάνιου. Ο Επιφάνιος είχε φιλακόλουθο ζήλο και καθόταν στην αγρυπνία άλλοτε μέχρι τα μεσάνυχτα και άλλοτε μέχρι το πρωί ανάλογα με το κουράγιο του. Κατά την τετάρτη ώρα της νύχτας βλέπει ο μακάριος Ανδρέας με τα μάτια του – όχι σε όραμα – την Παναγία μεγαλοπρεπέστατη να μπαινεί στον ιερό ναό από τις βασιλικές πύλες ακολουθούμενη από μια φοβερή συνοδεία. Δίπλα της βάδιζαν ο τίμιος Πρόδρομος και ο ευαγγελιστής Ιωάννης ο υιός της Βροντής. Οι δυο τους ήταν ένας από τα δεξιά και ένας από τα αριστερά και της κρατούσαν τα χέρια. Πολλοί άγιοι λευκοντυμένοι προπορεύονταν κι άλλοι ακολουθούσαν ψάλλοντας ύμνους και ωδές πνευματικές.

Όταν η Θεοτόκος έφτασε κοντά στον άμβωνα ο όσιος Ανδρέας πλησίασε τον Επιφάνιο και του είπε: Βλέπεις την Κυρία και Δέσποινα του κόσμου; Κι αυτός απάντησε: Να! Πατέρα μου πνευματικέ.

Τότε η Κυρία Θεοτόκος γονάτισε μπροστά στα έκπληκτα μάτια τους και για πολλή ώρα προσευχόταν και έβρεχε με δάκρυα το θεοειδές και άχραντο πρόσωπό της. Όταν τελείωσε την προσευχή της πλησίασε στο ιερό θυσιαστήριο κι εκεί προσευχήθηκε για όλους όσοι ήταν παρόντες στην αγρυπνία. Όταν τελείωσε κι εδώ την προσευχή της έβγαλε από το κεφάλι της το μαφόριο (τη σκέπη της) που αστραποβόλυνε και με μια σεμνοπρεπή κίνηση των πανάχραντων χεριών της το άπλωσε και σκέπασε όλους τους χριστιανούς που συμμετείχαν στην αγρυπνία. Έτσι απλωμένο πάνω απ' όλους τους χριστιανούς το έβλεπαν οι μακάριοι Ανδρέας και Επιφάνιος για πολλή ώρα κι ακτινοβολούσε τη δόξα του Κυρίου σαν ήλεκτρο. Όσο βρισκόταν εκεί η Υπεραγία Θεοτόκος έβλεπαν και το μαφόριό της πάνω από τους χριστιανούς. Όταν η Θεοτόκος έφυγε από εκεί δεν το ξαναείδαν. Το πήρε οπωσδήποτε μαζί της, αλλά άφησε τη χάρη της σ' όλους όσοι ήταν εκεί.

(Τι γιορτάζουμε στις γιορτές του Χριστού και της Παναγίας)
Ιερομόναχου Ιερώνυμου Δελημάρη

Παπαρουσιώτικοι αντίλαλοι

Τριμηνή έκδοση του Συλλόγου
Παπαρουσιωτών Ευρυτανίας
Ιδιοκτήτης: Σύλλογος
Παπαρουσιωτών Ευρυτανίας
“Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ”

Εκδότης - Δ/ντής: Βλασόπουλος Παν.
Κυκλάδων 86 Πετρούπολη 13231

τηλ.: 210-5018876

• Επιμέλεια ύλης: Το Δ.Σ.

Ηλεκτρονική Σχεδίαση

- Εκτύπωση:

Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Πλιον

Τηλ.-fax: 210-2619003 • νιν. 6972624492

e-mail: karrouzi@otenet.gr

το Παραδοσιακόν
Λένα Μπαλαχάμη-Αρωνιάδα
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΙΤΕΣ
ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ • ΚΡΕΠΕΣ • ΚΑΦΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΥ 48
ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΖΗΝΟΠΟΥΛΟΥ 19
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ
Τηλ.: 22370-25944, 25904 • 6972 095090

Σύλληψη ληστού από Παπαρουσιώτη

Του Ανάργυρου - Γιάννη Μαυρομύτη

Υστερα από την Απελευθέρωση και τη σύσταση του εμβρυακού Ελληνικού Κράτους, η ληστεία στη μικροσκοπική Επικράτεια, ενδημική κατάσταση από τα προεπαναστατικά χρόνια, βρισκόταν σε μεγάλη ανάπτυξη. Οι παράγοντες, που ευνόησαν την ανάπτυξη της ληστείας ήταν: «α) η οροθετική γραμμή, που χώριζε την ελεύθερη Ελλάδα από την Ήπειρο και τη Θεσσαλομαγνησία, β) η κλεφταρματολίτικη παράδοση, που επιζούσε στα τουρκοκρατούμενα μέρη με τη μορφή καπετανάτου και στη Στερεά με τη μορφή της πολυπληθούς και ισχυρής κοινωνικής ομάδας των καπετάνων του Αγώνα, και η γενική αναστάτωση και σύγχυση, που προκάλεσαν οι περιοδικές εκρήξεις της αλυτρωτικής πολιτικής, καθώς επίσης και η ενδημική πολιτική ανωμαλία, που συχνά έπαιρνε τη μορφή αληθινών εξεγέρσεων, με πρωταγωνιστές τους καπετάνιους της Στερεάς, γηγενείς ή πρόσφυγες από τα τουρκοκρατούμενα μέρη». Την περισσότερη βιβλιογραφία παραθέτει ο Χαλατσάς, όπου ο αναγνώστης μπορεί να αναζητήσει άφθονες πηγές για το φαινόμενο της ληστείας.

Το κράτος αδυνατούσε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την κατάσταση αυτή, παρ' όλα τα μέτρα που έπαιρνε. Ενδεικτικά: ανέθετε αστυνομικά - ληστοδικτικά καθήκοντα στους δήμους, χορήγηση αμνηστίας, επικηρύξεις, σύσταση σώματος χωροφυλακής, κ.λ.π. Φυσικά ο στρατός, ανέλαβε την κύρια ευ-

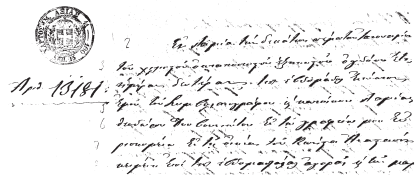
θύνη για την καταδίωξη της ληστείας. Στη Λαμία, το 1868, έδρευε το 3ο Τάγμα Πεζικού, στο οποίο υπηρετούσε ο Παπαρουσιώτης Δημήτριος (Γεωργίου) Καλύβας, ετών 22, (στον πολιτικό του βίο γεωργός), ως υποδεκανέας του 4ου λόχου του παραπάνω Τάγματος.

Σε κάποια συμπλοκή με την ομάδα του αρχιληστή Αβδούλ Γιουσούφ, Οθωμανού, ο Καλύβας με άλλους στρατιώτες της μονάδας του, συνέλαβε τον αρχιληστή και τους συντρόφους του και ορίστηκε η καταβολή της αμοιβής του στο ποσό των 100 δραχμών.

Ο Καλύβας, έχοντας ανάγκη από τα χρήματα αυτά, και γνωρίζοντας ότι, ώσπου να τα πάρει θα πέρανε πολλούς καιρός - πέρασαν ήδη δύομιση μήνες - ζήτησε τα χρήματα αυτά από το Λαμιώτη έμπορο Κων/νο Δούκα, τον οποίο εξουσιοδότησε, με το υπ αριθ 13181/5-1-1868 επιτροπικό συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Λαμίας Θεόδωρου Δουβουνιώτη, για την εξόφληση του αριθ. 6309/25-10-1867 χρηματικού εντάλματος.

Δεν γνωρίζουμε αν ο Δούκας έδωσε στον Καλύβα το ακριβές ποσό του εντάλματος, 100 δραχμές, για την εξυπηρέτηση της ανάγκης του Καλύβα. Βλέπουμε όμως ότι, το τέρας της γραφειοκρατίας ήταν μία άλλη μάστιγα του Ελληνικού Λαού, παράλληλα με τη ληστεία.

Ως προς τη γραφειοκρατία, κάθε ομοιότητα με τη σημερινή, είναι εντελώς συμπτωματική.....

Αριθ. 13181

Ἐν Λαμία τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν δευτέραν τῆς ἐβδομάδος. Ἐνώπιον ἔμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοικοῦ Λαμίας Θεοδῶρου Δουβουνιώτου ἐν τῷ γραφείῳ μου εὐρισκομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου Κεμμένη ἐπὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἀγορᾶς καὶ τῶν μαρτύρων Ἰωάννου Παλαμιώτου, ἐμπόρου, καὶ Ἀλεξάνδρου Βασιλείου, δεκανέως κατοίκων Λαμίας γνωστῶν μοι πολιτῶν Ἑλλήνων καὶ μὴ ἐξαιρουμένων ἐνεφανίσθησαν οἱ Δημήτριος Καλύβας, ὑποδεκανεὺς τοῦ τετάρτου λόχου, τοῦ τρίτου πεζικοῦ Τάγματος καὶ κάτοικος τοῦ χωριοῦ Παπαρούσι τῆς Ἐυρυτανίας, διαμένων ἐνταῦθα, καὶ Κωνσταντίνος Α. Δούκας ἔμπορος, κάτοικος Λαμίας, γνωστοὶ ἔμοι καὶ τοῖς μάρτυσι καὶ ἐξέθεσαν οὕτω. Ὁ πρῶτος ὅτι ἔχων λαμβάνειν δραχμὰς, ἑκατὸν ἀριθ. 100 ἀπὸ τοῦ Ταμείου Φθιώτιδος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 6309 τῆς εἰκοστῆς πέμπτης ὀκτωμβρίου (sic) ἤδη λήξαντος ἔτους, χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς ἀμοιβὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ ἀρχιληστοῦ Ἀβδούλ Γιουσούφ, καὶ τῶν

συμμοριτῶν του, καὶ πληρωθεὶς ὡς μᾶς ἐδήλωσεν ἤδη τὰς δραχμὰς ταύτας ἀπὸ τὸν Κωνσταντίνου

Α. Δούκας ἐκχωρεῖ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀπαιτητικὴν του ταύτην κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐπομένως οὗτος ἀπεκδέχεται παντὸς δικαιώματος τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ εἰρημένου ἐντάλματος ὁ δὲ πρὸς ὃν ἡ ἐκχώρησις ὡς τέλειος Κύριος τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης καὶ ὡς εἰσερχόμενος εἰς τὴν θέσιν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκχωρητοῦ δικαιούται νὰ πληρωθῇ τὰς δραχμὰς ταύτας ἀπὸ τοῦ Ταμείου Φθιώτιδος διὰ παντὸς νομίμου καὶ ἐνόμιμου μέσου ὅπου καὶ εἰς τὸν ἐκχωρητὴν συγγωρεῖται, ἤτοι δι' ἀγωγῆς, καὶ διὰ παντὸς ἄλλου νομίμου μέσου, ὁ Κωνσταντίνος Α. Δούκας ὅτι ἐμέτρησεν εἰς τὸν ἐκχωρητὴν τὰς ἄνω δραχμὰς καὶ παραδέχεται τὴν ἐκχώρησιν ταύτην. Διὸ συνετάγη τὸ παρὸν τῇ αἰτήσει των ἀνεγνώσθη εὐκρινῶς ἐνώπιον πάντων τῶν ἄνω καὶ ὑπεγράφη ἐκτὸς τοῦ ἐκχωρητοῦ ὁμολογήσαντος ἄγειον γραμμάτων.

Οἱ μάρτυρες ὁ Συμβαλλόμενος (υπογραφή) Α. Βασιλείου (υπογραφή) Κ.Α. Δούκας (υπογραφή) Ἰωάν. Παλαμιώτης Ὁ Συμβολαιογράφος Λαμίας (Τ.Σ.Υ.) Θ. Δουβουνιώτης

Συνέντευξη του πρώην βουλευτή Κώστα Τσιγαρίδα στα "ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ ΝΕΑ"

Με λύπη διαβάσαμε την πρόσφατη συνέντευξη του πρώην Βουλευτή Ευρυτανίας Κώστα Τσιγαρίδα στα Ευρυτανικά Νέα (www.evrytanika.com/article.php?id=1857). Στην προσπάθειά του να μειώσει το έργο του νυν νομάρχη, απαξιώνει το τόσο αναγκαίο έργο της ασφαλτόστρωσης του δρόμου προς το Παπαρούσι, χαρακτηρίζοντάς "δρομάκι" το δρόμο που εξυπηρετεί το Παπαρούσι, το Μοναστηράκι και μέρος του Καλεσμένου.

Στο βωμό των πολιτικών σκοπιμοτήτων, πιθανότατα και λόγω των επερχόμενων νομαρχιακών εκλογών, αφήνει να εννοηθεί ότι θεωρεί περιττή πολυτέλεια το έργο αυτό. **Αν είναι δυνατόν εν έτει 2009 να θεωρείται πολυτέλεια η ασφαλτόστρωση λίγων χιλιομέτρων...**

"...— Ποια νομίζετε ότι είναι τα προβλήματα που υπάρχουν και χρήζουν άμεσης λύσης;

Τα προβλήματα που υπάρχουν είναι επείγοντα και αναγκαία και είναι τα κλασικά. Δεν χρειάζεται μεγάλη φαντασία κανείς για να τα βρει. Καταρχήν, το οδικό δίκτυο δεν μπορεί ακόμα να παραμείνει στο χάλι αυτό. Δεν μπορεί να δίνονται άστοχες προτεραιότητες. **Είδα καθώς περνούσα να "μαυρίζει" ο δρόμος προς Παπαρούσι. Καλά κάνει και γίνεται το δρομάκι αυτό, αλλά έχετε υπ' όψιν σας στο Παπαρούσι θα εξυπηρετηθούν 10 - 15 οικογένειες.** Στον άξονα όμως "Κρέντιντ -Βαρβαρίδα -Αγραφα -Τροβάτο -Βραγγιανά - Τριδεντρο -Επιανά" θα εξυπηρετηθεί ένας ολόκληρος δήμος. **Άρα, έχει προτεραιότητα αυτός ο δρόμος και μετά το Παπαρούσι ή το χωριό του Τσιαμάκη, η Σιβίστα.** Πρώτα τα αναγκαία και μετά η πολυτέλεια να κατεβαίνουμε από το Βελούχι στην Αγία Τριάδα. Όχι ότι δεν είναι αναγκαία αυτά τα έργα, αλλά έπρεπε να προηγηθούν τα άλλα. Αυτά είναι τα παράξενα, και τα λέω και στενοχωρώ τον κ. νομάρχη. Υπάρχουν πολλά παράξενα. Εύχομαι και ελπίζω η νέα Κυβέρνηση και ο βουλευτής μας, με τη βοήθεια όλων και την αυστηρή κριτική τη δική σας, να μπορέσουν να προχωρήσουν".

Ανακύκλωση στο Δήμο Καρπενησίου

Αναδημοσίευση απ' την εφημερίδα "ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ"

"Με την ανακύκλωση εξοικονομείται ενέργεια και περιορίζεται η σπατάλη των πολύτιμων φυσικών πόρων.

Προσοχή! Στους μπλε κάδους πετάμε αποκλειστικά και μόνο τα υλικά προς ανακύκλωση. Η ανάμιξή τους με τα υπόλοιπα σκουπίδια ακυρώνουν την προσπάθεια.

Το πρόγραμμα ανακύκλωσης μπαίνει στην καθημερινότητά μας. Ήδη έχουν μοιραστεί ειδικές σακούλες μέσα στις οποίες θα τοποθετούνται τα προς ανακύκλωση υλικά ενώ τοποθετήθηκαν και οι χαρακτηριστικοί μπλε κάδοι ανακύκλωσης. **Έχουν τοποθετηθεί εκατό κάδοι, από τους οποίους οι εβδομήντα στο Καρπενήσι και οι υπόλοιποι τριάντα στα δημοτικά διαμερίσματα.** Έτσι οι πολίτες θα έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν ενεργά στην προσπάθεια ανακύκλωσης υλικών, προς όφελος του περιβάλλοντος αλλά και της ποιότητας της ζωής όλων.

Τα υλικά που θα συγκεντρώνονται, θα μεταφέρονται με ειδικό απορριμματοφόρο του δήμου στο κέντρο διαλογής στη Λαμία. Σημειώνεται το ίδιο όχημα θα εξυπηρετεί και το πρόγραμμα ανακύκλωσης του δήμου Σπερχειάδας. Επιπλέον, σύμφωνα με δηλώσεις του δημάρχου κ. Καραμπά, έχει εγκριθεί μελέτη για τη δημιουργία κέντρου διαλογής στην περιοχή ώστε στο μέλλον να απλοποιηθεί η διαδικασία. **Αναμφισβήτητο πρόγραμμα ανακύκλωσης αποτελεί μια σημαντική προσπάθεια της δημοτικής αρχής, αφού τα σκουπίδια και η διαχείρισή τους έχουν αναδειχθεί σε ένα τεράστιο και πολύπλοκο παγκόσμιο πρόβλημα.** Η μείω-

ση και η ανακύκλωση των σκουπιδιών αποτελούν δύο αλληλοσυμπληρούμενες πρακτικές που μπορούν να προσφέρουν τη λύση στο πρόβλημα.

Βασική δυσκολία που έχουν να αντιμετωπίσουν όσοι θα διαχειρισθούν τοπικά την ανακύκλωση, είναι η ελληνική πραγματικότητα με τα δυσοίωνα ποσοστά επιτυχίας ανάλογων προγραμμάτων, τα οποία συνήθως «σκοντάφτουν» στην οργανωτική αδυναμία και τη συνεργασία των εμπλεκόμενων και στην αδιαφορία των πολιτών να υποστηρίξουν την προσπάθεια. Θα γίνει τοπικά η υπέρβαση; Σύντομα θα το διαπιστώσουμε. Ο δήμος έκανε την αρχή και εκείνο που απομένει είναι η συνεχής ενημέρωση των πολιτών αλλά και ο τακτικός έλεγχος της πορείας του προγράμματος. **Τώρα είναι η σειρά των πολιτών να αποδείξουν ότι μπορούν να στηρίξουν στη πράξη όσα θεωρητικά απαιτούν να υλοποιήσει μια θεσμική αρχή. Πιο απλά οι πολίτες πρέπει να κατανοήσουν ότι η εφαρμογή του προγράμματος ανακύκλωσης δεν αφορά κάποιο κόμμα, κάποια διοικητική αρχή ή κάποια θεσμικά πρόσωπα. Αφορά όλους μας που με την καθημερινή μας συμπεριφορά, μπορούμε να διεκδικήσουμε καλύτερη ποιότητα ζωής και υγείας προστατεύοντας ταυτόχρονα το περιβάλλον που με τόσους τρόπους δοκιμάζεται.**

Όσον αφορά το χωριό μόνο οι ειδικές σακούλες για την συλλογή των προς ανακύκλωση υλικών. Οι ειδικοί μπλε κάδοι θα τοποθετηθούν αργότερα. Τους αναμένουμε.

Έργα και δραστηριότητες στο χωριό

Καθαρισμός της μικρής πλατείας στο Αν. Παπαρούσι από τους Βασίλη και Γιάννη Τσουκαλά, Γιώργο Δημόπουλο και Θανάση Βλασόπουλο υπό την καθοδήγηση του Γ. Κουφαλιώτη.

Αλλαγή των παραθύρων και τοποθέτηση των υδρορροών στη σκεπή στο εξωκλήσι της Παναγίας.

Δύο σπουδαία έργα με τη φροντίδα της κ. Μαγδαληνής

Αλλαγή των παραθύρων στο σχολείο στο χώρο της Αγ. Παρασκευής.

Μετά από αίτημα της κ. Καλύβα Μαγδαληνής στο Νομόρχη Ευρυτανίας κ. Κοντογεώργο, εγκρίθηκε η χρηματοδότηση των 6.000€ για την αντικατάσταση των κουφωμάτων στο Δημ. Σχολείο Ανατ. Παπαρουσίου. Στο ποσό αυτό δόθηκαν επιπρόσθετα 2.500€ από το Δήμο Καρπενησίου και έτσι το έργο πραγματοποιήθηκε. Επίσης, ολοκληρώθηκε και η αντικατάσταση των κουφωμάτων στην εκκλησία Παναγία, στο Αν. Παπαρούσι. Για το έργο αυτό δόθηκαν και κάποια χρήματα από τον κ. Γεώργιο Κατεργάρη (500\$), την κ. Γεωργία Γκούβα (200€), την κ. Βασιλική Αναστάση (2.000€). Η κ. Βασιλική Αναστάση συνολικά προσέφερε 6.000€, τα υπόλοιπα 4.000€ για την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, στη μνήμη των αγαπημένων της προσώπων που απεβίωσαν.

Η διαμόρφωση του εξωτερικού χώρου του ξενώνα άλλαξε τελειώς την πίσω όψη του κτιρίου και της περιοχής εκεί.

Τι γράφουν για το Παπαρούσι...

Στο χώρο του Διαδικτύου (ίντερνετ) μπορεί κανείς να βρει πληθώρα πληροφοριών και να ενημερωθεί πλήρως για τα θέματα που τον αφορούν. **Αμέτρητες ιστοσελίδες με πληροφορίες, στοιχεία, συζητήσεις, απόψεις, προτάσεις και άλλο υλικό αποτελούν μια ζωντανή πηγή πληροφόρησης που ανανεώνεται καθημερινά.** Αναζητήσαμε πληροφορίες σχετικά με το Παπαρούσι και συλλέξαμε τα ακόλουθα στοιχεία:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:

Σύμφωνα με Φύλλα της Εφημερίδας της Κυβέρνησης από τα μέσα του 19ου αιώνα, το Παπαρούσι αποτελούσε οικισμό του δήμου Πολιτοχωρίων, ο οποίος περιελάμβανε τα χωριά Πολιτοχώριον (Παπαρούσι), Γόλιανη, Μηλιώτικα, Καλεσμένο, Λάστοβο, Ερκίτσα και Φειδάκια. Με το Β.Δ. της 16-10-1836 (ΦΕΚ 62) "Περί συγχωνεύσεως των δήμων της επαρχίας Καλλιδρόμης", ο δήμος Πολιτοχωρίων προσαρτήθηκε στο δήμο Οιχαλίας. Το Β.Δ. της 30-10-1840 (ΦΕΚ 22) "Περί σχηματισμού των δήμων της επαρχίας Ευρυτανίας" διατήρησε την έδρα, τα όρια, τη σύσταση και την τάξη του δήμου και τον μετονόμασε σε δήμο Καρπενησίων. Το Παπαρούσι προσαρτήθηκε στην Κοινότητα Καλεσμένου το 1912 (ΦΕΚ 261Α - 31/08/1912), ενώ λίγα χρόνια αργότερα αποσπάστηκε με σκοπό την ίδρυση της Κοινότητας Παπαρουσίου (ΦΕΚ 112Α - 25/05/1919).

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ:

Κατά την απογραφή του 1879, το Παπαρούσι φιλοξενούσε 304 μόνιμους κατοίκους και ήταν ο πέμπτος σε πληθυσμό οικισμός του σημερινού δήμου Καρπενησίου (Καρπενήσι 1868 κάτοικοι, Αγ. Νικόλαος 616, Καλεσμένο 374, Βουτύρου 347). Ο πληθυσμός του Παπαρουσίου σημείωσε μικρή αύξηση ως το 1940, οπότε και είχε 391 κατοίκους. Από τότε και μετά ο πληθυσμός σημείωσε σταδιακή μείωση με αποκορύφωμα την δεκαετία 1961-1971 κατά την οποία υποδιπλασιάστηκε φθάνοντας τους 147 κατοίκους, πιθανότατα λόγω της μετανάστευσης και της αστυφιλίας.

Γνωρίζοντας τη δύναμη και την επιρροή του Διαδικτύου, ο Σύλλογός μας κατέβαλε προσπάθεια για την παρουσία του σε αυτό, από την πρώτη κιόλας στιγμή της επανίδρυσής του. **Η ιστοσελίδα του Συλλόγου δέχεται πάνω από 4000 επισκέψεις το χρόνο από την Ελλάδα, την Αμερική, την Αυστραλία και αλλού.** Οι επισκέπτες μαθαίνουν πληροφορίες για το χωριό των προγόνων τους, ενημερώνονται για τη δράση του Συλλόγου, ξεφυλλίζουν τα νεότερα και παλαιότερα φύλλα της εφημερίδας, περιηγούνται στις παλιές φωτογραφίες του χωριού και των κατοίκων.

Η έντονη παρουσία του χωριού και του Συλλόγου στο Διαδίκτυο έχει όπως είναι αναμενόμενο προκαλέσει ποικίλα -

κυρίως θετικά - σχόλια. **Υλικό από την ιστοσελίδα του Συλλόγου έχει αντιγραφεί σε πολλές ενημερωτικές και τουριστικές ιστοσελίδες, μεγενθύνοντας έτσι το αντίκτυπο των προσπαθειών μας.** Εντοπίσαμε τις υπάρχουσες αναφορές για το Παπαρούσι και τις ταξινομήσαμε:

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ:

Πληροφορίες και φωτογραφίες για το Παπαρούσι έχουν συμπεριληφθεί στην ιστοσελίδα του Πολυχώρου του δήμου Καρπενησίου (www.karpenisi-net.gr) και στην ιστοσελίδα εξυπηρέτησης πολιτών του δήμου Καρπενησίου (polititis.karpenissi.gr).

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ:

Ποικίλες αναφορές στο έργο και τις δραστηριότητες του Συλλόγου μπορεί κανείς να αναγνώσει στις ιστοσελίδες των τοπικών εφημερίδων: Ευρυτανικά Νέα (www.evrytanika.com), Ευρυτανικός Παλμός (www.evrytanikospalmos.gr) και Ευρυτανικός Τύπος (evrytanikostipos.blogspot.com).

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ: Μετά από πρόσφατες προσπάθειες του Συλλόγου για την προβολή του χωριού, στην ιστοσελίδα του τηλεοπτικού σταθμού ΣΚΑΙ (monopatia.skai.gr) έχει συμπεριληφθεί περιγραφή του μονοπατιού από το Ανατολικό στο Δυτικό Παπαρούσι μέσα από το ρέμα και το μύλο με τη μυλόπετρα που διασώζεται ανέπαφη. Αναφορά στο κάλλος του χωριού υπάρχει και στην ιστοσελίδα του τηλεοπτικού περιοδικού πανελληνίας εμβέλειας 7 ΜΕΡΕΣ TV (www.7merestv.gr).

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ:

Πληθώρα τουριστικών ιστοσελίδων αναφέρονται στο χωριό και τα αξιοθέατά του (www.menoellada.gr, www.diakoporama.gr, www.newtravel.gr, www.travelchat.gr, www.e-city.gr/evrytania, www.sterea-tour.gr, walking-greece.anampra.gr). Με χαρά διαπιστώσαμε πως πολλές από αυτές παρουσιάζουν εκτενή περιγραφή του χωριού, με κείμενα και φωτογραφίες από την ιστοσελίδα του Συλλόγου.

RALLY 4x4:

Το 1ο Adventure Marathon (αγώνας αυτοκινήτων) για αυτοκίνητα κατηγορίας Rally 4x4 (www.off-road.gr) διοργανώθηκε στην Ευρυτανία. Διένυσε μια διαδρομή μήκους 250 χλμ, η οποία πέρασε από το Παπαρούσι το Σάββατο 7 Νοεμβρίου 2009. Η διαδρομή ξεκίνησε από το Καρπενήσι και περιελάμβανε σημεία ενδιαφέροντος και οικισμούς με φυσική ομορφιά: Βελοούχι, Τραγωσέλωνα, Αυγό, Τουρκομνήμα, Τρία Σύνορα, Φουρνά, Άγιοι Απόστολοι, Μαυρόλογγος, Σπίτι Διαβάτη, Μάρτσα, Μουσχιάδες, Βράχα, Αγία Παρασκευή, Άγιος Παντελεήμονας, Άγιος Ιωάννης, Βινιανη, Καστρί, Παπαρούσι, Γοργιανάδες.

Στέφανος Σουλδάτος

Βουλευτικές Εκλογές 2009

Αναλυτικά αποτελέσματα των εκλογών της 4ης Οκτωβρίου στο 67ο Εκλογικό Τμήμα Παπαρουσίου και στον νομό Ευρυτανίας Εγγεγραμμένοι 290. Ψήφισαν 105 +1 (Δικ. αντι/πος)

Έλαβαν:	Παπαρούσι	Νομός Ευρυτανίας
ΝΔ	49	37,56 %
ΠΑΣΟΚ	44	51,20 %
ΚΚΕ	3	3,24 %
ΣΥΡΙΖΑ	1	2,27 %
ΛΑΟΣ	6	2,97 %
Χρ. Αυγή	1	—
Οικολόγοι	2	1,26%

Έλαβαν οι υποψήφιοι βουλευτές:

	Παπαρούσι	Συνολ.
Αρβανίτης Χρήστος (ΝΔ)	4	1381
Λιάπης Σεραφείμ «	27	3730
Χορμόβας Ηλίας «	14	1736
Γεωργαλής Νάσος (ΠΑΣΟΚ)	5	1285
Καρανίκας Ηλίας «	32	8019
Λάγαρης Γιώργος «	5	737
Γιαννούλης Ιωάννης (ΚΚΕ)	1	113
Μακρής Ιωάννης (ΛΑΟΣ)	2	164
Ντρίβας Αθανάσιος «	4	104
Μπόμπα-Ζαβού Ευθυμία (ΣΥΡΙΖΑ)	1	61
Κασιδιάρη Βασιλική (Χρ. Αυγή)	1	28